Največji slovenski dnevnik v Združenih državah.
Velja za vse leto..... $6.00
Za pol leta..... $3.00
Za New York celo leto... $7.00
Za inozemstvo celo leto... $7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in the United States.
Issued every day except Sundays and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: 2876 CORTLANDT. Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879. TELEFON: 4687 CORTLANDT.

NO. 8. — ŠTEV. 8. NEW YORK, WEDNESDAY, JANUARY 11, 1922. — SREDA, 11. JANUARJA, 1922. VOLUME XXX. — LETNIK XXX.

EDWARDS ZA ODPRAVO SUHE POSTAVE

VAN NESS POSTAVO JE IMENOVAL 'ORODJE ZATIRANJA'. SKRČENJE DRŽAVNEGA PRORAČUNA V NEW JERSEY. — GOVERNER NAMERAVA ZVIŠATI DAVEK NA GAZOLIN. —

Trenton, N. J., 10. januarja. — V svojem letnem sporočilu na obe zbornici državne zakonodaje je danes governer Edwards pozval zakonodajo, naj razveljavi Van Ness postavo, katero je sprejela zakonodaja tekom zadnjega zasedanja, ker je ta postava "orodje zatiranja".

— Uveljavljenje te postave, — je rekel governer, — se je izvršilo preko eksekutivnega veta, ki je temeljil na dejstvu, da nasprotuje postava ameriškim principom, ker zanikuje pravico obtoženih oseb, da se jih stavi pred porotno sodišče. Izkušnje, katerim je bil izpostavljen narod države izza uveljavljenja postave so ojačile moje prepričanje, da je to enostavno le orodje zatiranja.

Governer je priporočil davek enega centa na vsako galono gazolina, katerega se proda avtomobilom za zabavo in tovornim avtomobilom. Denar iz tega vira naj bi se spravilo v sklad, katerega bi se porabilo za popravljanje cest.

Governer je nadalje odobril načert pristaniških oblasti v New Yorku in ta načrt se bo predložilo zakonodaji še tekom tega zasedanja.

Governer je zahteval nadalje odpravo državne policijske sile. Rekel je, da je dvomljivo, da bi imel narod od te sile dobiček, ki bi bil primeren stroškom, ki bodo znašali v naslednjem letu $400,000.

V svojem lastnem proračunskem sporočilu je priporočil governer Edwards skupne apropriacije za fiskalno leto, ki se bo končalo koncem junija 1923 v znesku skoro 14 milijonov dolarjev, torej več kot en miljon manj kot v preteklem letu.

Republikanci kontrolirajo absolutno novo zakonodajo. Senat je sestavljen iz šestnajstih republikancev in petih demokratov in poslanska zbornica ima pet in štirideset republikancev in petnajst demokratov.

LENIN SE JEZI NA MASARYKA.

London, Anglija, 10. januarja. Nikolaj Lenin, ruski boljševiški ministrski predsednik, je soglasno z nekim ruskim listom strašno razjarjen radi satirične pripombe, katero je napravil glede njega predsednik čehoslovaške republike, Tomaž Masaryk. Ko ga je neki praški list vprašal glede njegovega mnenja o boljševikih, je odgovoril Masharyk z naslednjo povestjo:

— Ko sem bil majhen deček, sem se igral nekega jutra na očetovem dvorišču z dvema drugima dečkoma. Eden teh je držal v roki velik bič. Naenkrat pa je skočil na velik kup gnoja, zapokal parkrat z bičem ter vzkliknil:

— Kdo pravi, da nisem kralj?

(To je "švoh" dovtip, posebno za Masaryka.)

S SLAVOLOKA V SMRT.

Pariz, Francija, 9. januarja. — Neka nepoznana ženska je skočila tukaj s slavoloka zmage (Arc de Triomphe) v globino ter ostala na mestu matva.

OKUMA JE KONEČNO VENDAR UMRL.

Tokio, Japonska, 10. januarja. Marki Okuma, ki je umrl zgodaj danes zjutraj, je bil izvanredno počaščen po smrti od japonskega cesarja. Dobil je namreč dvorni čin nižjega razreda ter bil dekoriran z velikim kordonom krizanteme z ovratnikom, v priznanje njegovih zaslug za državo.

Skozi več dni je ležal med življenjem in smrtjo in tekom gotovih delov tega časa je bila koma ali nezavest tako globoka, da se je v petek že objavilo njegovo smrt.

ŠTIRJE OTROCI UBITI NA VOŽNJI V ŠOLO.

Van Wert, Ohio, 10. januarja. Ko se je danes peljala skupina otrok v šolo je na železniškem križišču zadel tovorni vlak Pennsylvania železnice v avtomobil.

Štirje otroci so bili takoj mrtvi, par jih je pa ranjenih.

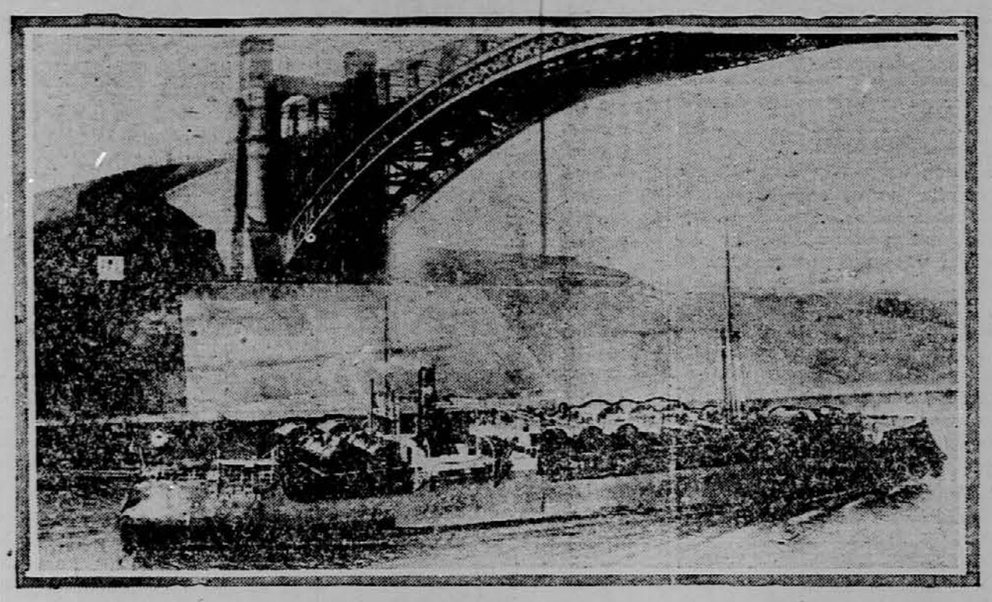

PREJ BOJNA ZDAJ TRGOVSKA LADJA.

Slika nam kaže bivšo bojno križarko "Odia", katero so na pripraven način izpremenili v trgovsko oziroma transportno ladjo. Na ladji, ki pluje skozi Kielski prekop, so lokomotive, izdelane v Kruppovih tovarnah.

"THIRD DEGREE" VZROK UMOROV

Črnec je povedal policiji, da so ga ob drugih prilikah brutalno pretepali.

Strah pred brutalnostmi policijskega third degree je napotil črnca Luther Boddy-ja, da je ustrelil dva newyorška detektiva. Tako je izjavil Luther v podpisani izjavi, katero je dobil v torek newyorški urad okrajnega pravdnika iz Philadelpije.

V tej izjavi pripoveduje Boddy povest o umoru detektivskih seržantov Buckley in Miller in o svojemu begu s pomočjo podzemske železnice, Hudson Tube, pouličnih kar, taksikaba in peš.

Boddy bo mogoče še danes, to je v torek zvečer v Tombs v New Yorku. V Harrisburg, Pa. je dospel iz Albany neki newyorški detektiv s potrebnimi listinami ter jih predložil, kakorhtro je bil urad državnega tajnika odprt. Listine se je takoj izročilo uradu governerja Sproul ter bodo odobrene v kratkem, razven, če bo vložil proti temu protest kak zastopnik Boddy-ja.

Medtem pa se je uredilo v uradu okrajnega pravdnika v New Yorku vse potrebno, da se čimpreje prične obravnava proti morileu.

Malo po šesti uri v pondeljek zvečer je poslal Boddyy po kapitana Souder-ja, načelnika detektivskega urada v Philadelphiji ter rekel, da hoče pojasniti svoj zločin. Bil je tako previden, da si je izbral philadelphijskega policijskega uradnika, kateremu je podal svoje priznanje.

— To se je zgodilo krog osme ure v četrtek zvečer, — je pričel. — Bil sem v javni šoli na 135. cesti v bližini Lenox Avenue. Jaz nisem na prostih nogah pod parolo, kot so trdili listi. Jaz sem bil tam, da govorim s parolnim uradnikom glede neke druge zadeve in medtem ko sem govoril, sta prišla noter dva detektiva.

— Čakala sta, dokler nisem nehal govoriti. Ko sem prišel ven, sta me ustavila ter vprašala, če vem kaj glede streljanja na policista Rhodes pred enim mesecem. Rekel sem, da ne vem ničesar glede tega.

— Kako pa je prišlo do govorice, da ste vi streljali? — sta me vprašala.

K Povedal sem jima, da ne vem in da se pogosto razširijo najbolj čudne govorice. Povedal sem jima, da sem bil na nasprotni strani ceste v čistilnici za črevlje vsaki dan ter vprašal, zakaj niso prišli po mene že preje, če so domnevali da sem streljal jaz.

— Nato sta mi rekla, naj grem z njim in jaz sem ju vprašal, če me bosta zaprla.

— Ne, ne, — sta rekla. — Odsi vas hočeva na postajo, da izveva, kaj veste o tem.

— Vsakdo v New Yorku ve, kaj pomenja to. To pomenja, da vas pretepajo in sujejo dve ali tri ure. To so storili z menoj že preje.

Nato je povedal, kako je ustrelil detektiva ter zbežal v New Jersey in od tam v Pennsylvanijo.

ITALIJA JE OMEJILA IZSELJEVANJE.

Rim, Italija, 10. januarja. — Povelje, katero je izdal včeraj zunanji urad in ki prepoveduje italijanskim izseljencem v Združene države potovati v drugih kot italijanskih parnikov, določa nadalje, da bodo mogle inozemske kompanije še vedno prevažati italijanske potnike, ki se bodo vračali domov, Italijane, ki ne spadajo v izseljeniški razred ter tuje potnike, ki se mude v italijanskih pristaniščih,

— To odločba, — se glasi v povelju, — je bila uveljavljena, da se ugodi določbam ameriške postave, ki je prizadela naši trgovski mornarici tako škodo, kajti število potnikov, katerim se je dovolilo vstop v Združene države je že izčrpano do meseca junija. Inozemske kompanije so prevedle eno petino teh izseljencev.

JUGOSLOVANSKI PETROLEJSKI VRELCI V AMERIŠKIH ROKAH.

Rim, Italija, 10. januarja. — Il Popolo Romano javlja, da je izvedel iz zanesljivega vira, da so dobili zastopniki Standard Oil Company iz Združenih držav od jugoslovanske vlade važne koncesije glede izkoriščanja petrolejskih vrelcev v Jugoslaviji.

KENTUŠKI ZAKONODAJALCI ZA PRIZNANJE MEHIKE.

Frankfort, Ky., 10. januarja. Kentuška zakonodaja je sprejela resolucijo, v kateri zahteva, da ameriška vlada takoj prizna Obregonov režim v Mehiki.

VELIK POTRES V SICILIJI.

Messina, Italija, 10. januarja. Danes se je pojavil v okolici San Frantello, Sicilija, velik potres.

Prebivalstvo, broječe šest tisoč oseb, je pobegnilo. Potres je razdejal več poslopij.

POZOR NAROČNIKI!

Knjiga "Vdova Leruž", katero dobi vsak, ki obnovi celoletno naročnino na "Glas Naroda" v dar, je v tisku. Razpošiljati jo bomo začeli pričetkom meseca januarja.

Upravništvo.

MONTE CARLO ŽELI PRIZNANJA SOVJETOV

Slavna igralnica hoče, da se prizna Rusijo, nakar bodo prišli bogatini na dan s svojim mamonom.

Cannes, Francija, 10. januarja. Monte Carlo zahteva priznanje ruskih sovjetov. Čeprav zveni to nekoliko čudno, je to vendar zdravo in trezno prepričanje hotelirjev in prejšnih igralnih mojstrov, ki trpe vsled pomanjkanja bogatinov ter obiskovalcev, ki se hočejo čimpreje iznebiti svojega denarja ter si nato pognati krogljo skozi glavo. Njih edino upanje obstaja v restavriranju ekonomskega življenja v Evropi kot taki, neizvzemši to ali ono evropsko deželo.

— Ljudje se obotavljajo priti letos v Monte Carlo, — je rekel upravitelj ene najbolj odličnih restavracij v Monte Carlu napram poročevalcu. — To pa raditega, ker ne vedo, kakšen bo bodoči položaj njih biznesa. Vzrok je to, da je biznes bolan. Evropa diha le z enim delom pljuč. Treba je, da se omogoči dihanje tudi drugemu delu pljuč, namreč Nemčiji in Rusiji. Jaz sprejmem vsako besedico govora angleškega ministrskega predsed. Lloyd George-a v Cannes.

— Ti najbolj praktični možje na svetu vedo, da je vsak papir, katerega se stavi na zeleno mizo, zajamčen od kakega ruskega mužika ali balkanskega kmeta. Pritožujejo se, da se čutijo bogati nevarnim in da nočejo rizikirati večjih svot na ruleti. Ker se dobo spominjajo, kako so ruski veliki vojvode stavili miljone, si žele uveljavljenje normalnih razmer.

IZPREMEMBA V PAŠIČEVEM KABINETU.

Belgrad, Jugoslavija, 10. jan. Ministrski predsednik Pašič je sklenil odložiti portfej za ministra za zunanje zadeve, katerega je prevzel ob priliki reorganizacije jugoslovanskega kabineta.

Zunanji minister bo najbrže postal Momčilo Ninčič, vodja radikalnih poslancev v zbornici.

TISOČERI BEŽE IZ OKOLICE VULKANA.

San Juan del Sur, Nicaragua, 10. januarja. — Na otoku Ometepe, ki je oddaljen osem milj od zapadne obali Nikaraškega jezera, je začel vulkan Ometepe strahovito bruhati. Na tisoče akrov plantaž je uničenih. Pašniki so pokriti s pepelom in veliko živine je poginilo. Prebivalstvo je začelo v velikih množinah bežati na varno. Ognjenik je visok nad pet tisoč čevljev.

GRIFFITH, – PREDSEDNIK PARLAMENTA

NOVI EKSEKUTIVNI NAČELNIK JE BIL IZVOLJEN SOGLASNO, KO JE DE VALERA S SVOJIMI PRISTAŠI ZAPUSTIL PARLAMENT. — IRSKI KABINET. — GRIFFITH JE BAJE PRELOMIL DOGOVOR.

Dublin, Irska, 10. januarja. — Arthur Griffith, je bil soglasno izvoljen predsednikom irskega republikanskega parlamenta na današnji seji tega zastopstva.

Eamon de Valera in njegovi pristaši so se odstranili iz dvorane, ko se je glasovalo, v protest proti nominaciji Griffitha.

Speaker McNeill je stavil predlog za izvolitev Griffitha, ki je bil nato soglasno izvoljen.

Arthur Griffith je predlagal nato imenovanje naslednjega kabineta:

Finančni minister: — Miha Collins.

Zunanje zadeve: — George Gavan Duffy.

Domače zadeve: — Eamon G. Duggan.

Krajevna vlada: — Cosgrove.

Ekonomija: — G. Higgins.

Obramba: — Mulcary.

Griffith je bil stavljen na nominacijsko listino kmalu po pričetku seje. Collins je rekel, da je Irska brez voditelja, kot stoje stvari sedaj. Zopet je dolžil opozicijo uničevalnih taktik ter izjavil, da je njena želja ustvariti utis, da je Irska še vedno neprijazna Angliji, s čemur naj bi se diskreditiralo zagovornike pogodbe. Rekel je, da bo dalo sedanje obnašanje parlamenta Angliji izgovor, da ostane še nadalje na Irskem.

Predlogu, naj se izvoli Griffitha, je nasprotoval John Macintee, da dvomi o primernosti izvolitve Griffitha kot moža, ki je s svojim podpisom obvezan uničiti irsko republiko. Rekel je, da ne sme biti noben mož, ki je podpisal mirovno pogodbo, predsednik republikanske vlade.

Eamon de Valera je vprašal Griffitha, če namerava poslovati kot izvrševalni uradnik republike v slučaju, da bo izvoljen. Rekel je, da je republikanski parlament predstavitelj republike in ničesar drugega. Mir se ni ustanovilo potom pogodbe, — je izjavil, — ker se bo nadaljevalo z bojem za republiko.

— To zastopstvo, — je izjavil, — nima nobene pravice odpovedati se svojim polnomočem, ker je ustanovljeno kot republikanska vlada.

Charles Burgess, ki je govoril za de Valero, je izjavil, da je Griffith prelomil dogovor, da ne bo podpisal pogodbe, dokler ne bo popolni dokument predložen irskemu kabinetu.

V odgovor na vprašanja opozicije je rekel Griffith, da bo v slučaju izvolitve porabil svoje mesto, da izvrši ustavno glasovanje ter izpolni pogoje pogodbe.

TATOVI UKRADLI ZA $70,000 DRAGOCENOSTI.

Iz hiše Regine Tarrab v Brooklynu so ukradli tatovi za $70,000 raznih dragocenosti. Hčerko gospe Tarrab, ki je bila tedaj sama v hiši, so tatovi narkotizirali.

ZA UKRADENE TRI SVINČNIKE — PET LET JEČE.

Middletown, N. Y., 10. jan. — Sodnik Wiggins je obsodil John Guya na pet let ječe v Sing Singu, ker je ukradel v neki trgovini tri svinčnike. Guy je bil pred kratkim kaznovai zastran tatvine.

ARMOUR BO ŠEL V URUGUAY

Washington, D. C., 10. jan. — Prvi tajnik ameriškega poslaništva v Haagu, Norman Armour, je premeščen v Montevideo, Uruguay. Tam bo toliko časa vodil poslaniške posle, dokler ne bo imenovan nov ameriški poslanik.

KRALJ ALEKSANDER SE JE ZAROČIL.

Belgrad, Jugoslavija, 10. dec. Danes se je oficijelno objavilo zaroko kralja Aleksandra s princesinjo Marijo drugo hčerko rumunskega kralja Ferdinanda in kraljice Marije.

Princesinja Marija je stara sedaj dva in dvajset let. V septembru leta 1920 se je glasilo, da je zaročena z Aleksandrom, ki je bil tedaj regent Jugoslavije. Kralj Aleksander, ki je drugi sin pokojnega kralja Petra je sedaj v svojem eno in tridesetem letu. Mudi se na obisku pri kralju Ferdinandu in kraljici Mariji na gradu Sinaji na Romunskem, da preživi tam pravoslavne božične praznike.

KRVAVI BOJI MED NACIJONALISTI IN KOMUNISTI.

London, Anglija, 10. januarja. V bojih, ki so izbruhnili med fašisti in komunisti v Bergioli, so bile usmrčene tri osebe, kakih petnajst jih je je bilo pa ranjenih.

Ko so se vmešali v boj karabinjerji, sta streljali nanje obe stranki. Aretiranih je bilo veliko število oseb.

POŽAR JE UNIČIL ZGODOVINSKO POSLOPJE.

Louisville, Ky., 10. januarja. — Požar je uničil poslopje časopisa "Courier Journal", ki je bilo zgodovinsko poslopje ter eno najstarejših v tem mestu.

Kljub vsemu prizadevanju ognjegascev ni bilo mogoče ognja omejiti.

BOLJŠEVIKI IZPUSTILI ANGLEŠKEGA AGENTA.

London, Anglija, 10. januarja. Polkovnik John Bigelow Dodge, katerega so dne 9. decembra aretirale v Batumu boljševiške oblasti kot tajnega angleškega agenta, je bil sedaj izpuščen ter bo odpotoval iz Bathuma v Carigrad, — soglasno z nekim poročilom na Times. Oficijelno se je pojasnilo iz Moskve, da je bila njegova aretacija posledica velike zmote.

ŽRTVE LESNEGA ALKOHOLA.

Pet ljudi je umrlo včeraj, to je v torek zjutraj v Hobokenu vsled zavživanja lesnega alkohola. Na pomolih v Hobokenu se vrši vsled tega preiskava, da se najde vir, iz katerega je prišel ta strupeni alkohol ter prepreči nadaljno prodajanje, ki bi imelo za posledico nadaljne smrtne slučaje. Zadeva ni še popolnoma pojasnjena.

Kdor namerava v kratkem vrniti se v domovino, ter ob tej priliki videti lepe kraje ob Atlantskem in Sredozemskem morju, mu priporočamo, da potuje z brzoparnikom Cunard proge

"CARMANIA",

ki odpluje kot izletni parnik 11. februarja na Reko. Med vožnjo se bo vstavil v najlepših mestih.

Vsi potniki tretjega razreda bodo nastanjeni v kabinah.

Cena do Reke $105.00 ter $5.00 vojnega davka.

Frank Sakser State Bank.

Denarna izplačila v jugoslovanskih kronah, lirah in avstrijskih kronah

se potom naše banke izvršujejo po nizki ceni, zanesljivo in hitro.

Včeraj so bile naše cene sledeče:

Jugoslavija:

Razpošilja za zadnje pošte in izplačuje "Kr. poštni čekovvni urad" in "Jadranska banka" v Ljubljani.

300 kron	$ 1.30	1,000 kron	$ 4.20
400 kron	$ 1.75	5,000 kron	$20.50
500 kron	$ 2.15	10,000 kron	$40,00

Glasom naredbe ministrstva za pošto in brzojav v Jugoslaviji je sedaj mogoče tam nakazovati zneske potom pošte edinole v dinarjih; za vsake štiri krone bo izplačan en dinar; razmerje med dinarjem in krono ostane torej neizpremenjeno.

Italija in zasedeno ozemlje:

Razpošilja na zadnje pošte in izplačuje "Jadranska banka" v Trstu.

50 lir	$ 2.80	500 lir	$23.00
100 lir	$ 5.10	1000 lir	$46.00
300 lir	$14.70		

Nemška Avstrija:

Razpošilja na zadnje pošte in izplačuje "Adriatische Bank na Dunaju.

Radi velikanskih razlik v tečaju izplačujemo sedaj v Avstriji samo amerikanske dolarje. Zavsako posamezno nakazilo do $50. računamo po $1. za večja nakazila po 2 centa od dolarja.

Vrednost denarja sedaj ni stalna, menja se večkrat nepričakovano; iz tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vnaprej. Mi računamo po ceni istega dne kot nam poslani denar dospe v roke.

Kot generalni zastopniki "Jadranske Banke" in njenih podružnic imamo zajamčene izvanredno ugodne pogoje, ki bodo velike koristi za one, ki se še ali se bodo posluževali naše banke.

Denar nam je poslati najbolj po Domestic Money Order, ali pa po New York Bank Draft.

FRANK SAKSER STATE BANK, 82 Cortlandt St., New York

(Advertisement)

"GLAS NARODA"

SLOVENIAN DAILY
owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(a corporation)

FRANK SAKSER, President — LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the Corporation and Addresses of Above Officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvzemši nedelj in praznikov.

Za celo leto velja list za Ameriko in Canado	$6.00	Za New York za celo leto	$7.00
		za pol leta	$3.50
Za pol leta	$3.00	Za inozemstvo za celo leto	$7.00
Za četrt leta	$1.50	za pol leta	$3.50

GLAS NARODA
(Voice of the People)
Issued every Day Except Sundays and Holidays.
Subscription yearly $6.00

Advertisements on Agreement.

Ozirši brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

GLAS NARODA
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876

ALLIED PRINTING TRADES UNION LABEL COUNCIL NEW YORK CITY

POTI SO SE LOČILE.

Irska je postala "svobodna" država.

Svobodna država z vsem pravicami in z vsemi omejitvami, vsebovanimi v pogodbi, sklenjeni med zastopniki irskega parlamenta in angleške vlade.

V soboto je irski parlament to pogodbo sprejel in potrdil.

Samo splošno ljudsko gibanje lahko zavrže ta sobotni zaključek, samo nova irska vojna proti Angliji lahko izpremeni obstajajoče razmerje med Irsko in Anglijo.

Pristaši pogodbe so imeli samo sedem glasosv večine. Ta večina se je skrčila na dva glasova, ko je šlo za to, da se ponovno izvoli de Valero predsednikom irske republike.

Zopetno izvolitev na mesto, katero je moral zapustiti vsled sobotnega sklepa, bi bilo smatrati za opustitev vseh prejšnih sklepov.

Jako dvomljivo je, če imajo nasprotniki v parlamentu kak upliv pri irskem narodu.

Cilj irskih republikancev ni dosežen. Njihov cilj je bila absolutna narodna prostost.

Med zadovoljneže pa ne spada samo de Valera. Tudi Griffithu in Collinsu se niso izpolnile želje.

Oba pa spoznavata, da bi bilo Anglijo mogoče le z orožjem prisiliti do kakih nadaljnih koncesij. Irci so pa že dovolj žrtvovali in so se naveličali vojne.

Kljub temu pa že nastajata in sta faktično že nastali na Irskem dve stranki: prva bo hotela obdržati in ščititi dosedaj doseženo, druga pa hrepeni in bo hrepenela po višjih ciljih, po polni svobodi. Dosedaj je bila vsa Irska edina v svojih prizadevanjih. Zanaprej bo cepila svoje sile.

To cepljenje bo edinole Angliji v prid. Lojalni del irskega prebivalstva bo skušala Anglija z vso silo navezati nase. In ko se ji bo to posrečilo, bo imela z nelojalnim delom jako lahek posel.

Če bi . . .

Anton J. Terbovec.

Vlak drvi v sivo daljavo in potnik, ki "med ljudmi povsod je sam", misli kako bi bilo, če bi bilo tako ali tako. Misli so proste kot veste in do gotove meje se smejo celo zapisati.

Tako si včasih mislim, kako bi bilo, če bi človek imel kje na večnozelenem pacifičnem obrežju lepo farmo, brez dolga, nekaj čukov v bližnji banki, za vse slučaje in ljubeznivo ženico, ki bi mi kuhala same dobre reči in ki bi me nikdar ne zmerjala. Metlo bi morala imeti seveda le za smeti, ki ležijo po tleh, ne da bi jih pometala raz mene. Po farmi bi se paslo ducat ali dva črnobelih krav in prešiči v ogradi bi mi zbujali spomine na slastne krvavice. Ali pa bi vso farmo kril gozd lepih sadnih dreves, katerih bi bilo pomladi sam cvet, jeseni pa samo sladko sadje. Tam v ozadju bi zorelo grozdje na bujni vinski trti, petelin pa bi vodil grahaste piške po zeleni trati. Po hiši bi plezale vrtnice in dehteče ovijalke, v hiši pa bi kraljevala boginja lepote, ljubeznivosti in sladkega miru. Kratke rokave bi imela in bel predpasnik iz oči bi ji sijala dobrota in njeno obličje bi izražalo milino cveteče poljane, ki jo po pomladnem dežju obsije solnce. V nedeljo bi sedela skupaj na verandi ali pod košato jablano in govorila o jabolčnem cvetju, o grahasti piški ali drugo važne stvari. Mogoče bi kaj drobnega kričalo in cepetalo okoli, mogoče, pravim, saj je že Prešeren dejal: "Če večkrat sta po dva sama, lehko se kaj zgodi!" Tam od Pacifika pa bi vel lahen veterček in bi z drevesnim ivrhovi šepetal o lepoti življenja. Če bi. . .

Drugič si zopet mislim, kako bi bilo, če bi se takole spomnila name deva pametnih let ali živahna vdova in bi prišlo drobno pisemce na 1432 E. 41 St., Cleveland, od tam pa naprej za menoj, dokler bi me našlo, in to drobno pisemce bi mi stavilo vprašanje: "Kdo v ljubezni zdaj se tvoji greje. . . ?" Jaz bi kar po pravici povedal, da nobena in potem bi prišlo drugo pisemce: "Pridi, glej, zate gorijo to sončni sadovi, glej tebi vrtovi pognali so cvet!" "Pridi, skupaj bova kraljevala, vrt te kliče, gozd te kliče, rožmarin na oknu te kliče, o, in ne veš, kaj je za temi belimi gardinami!" "In jaz bi iztegnil roko, kot drevo mladiko v maj in tedaj. . ." Seveda, prestopno leto je še daleč in jaz v njegove čare niti ne verjamem več. Kaj morem sirota za to, če včasih tako čudno mislim! Misli se ne more privezati, ket kozle, zato se včasih prevračajo po najbolj vrtoglavih višinah. Tolaži me le to, da jih predejo tudi drugi, take ali podobne misli, pa so toliko pametni ali moški ali pa hinavski, da jih ne povedo. Sicer pa ne pozabite, da so te napisane pod firmo: 'Če bi. .'

Zopet drugič si mislim, kako bi bilo, če bi imel takole kakšnih stotisoč naloženih na dobre obresti. (Prosim, ne smejajte se, saj je vseeno želeti si stotisoč ali pa en sam desetak. Zakaj bi si torej človek ne želel rajši več?) Kadil bi desetcentne cigare in vozil bi se v Pullmanu. Če bi se počutil za T-bone steak, bi nič ne gledal, koliko stane. Na zimo bi jo mahnil na jug, poleti pa v koloradsko gorovje ali pa na skrajni sever. Biznes bi bil le nekak izgovor, da bi imel vzrok potovati, pa za kakšno sol in tobak. V Yelowstone park bi šel pozdravit medvede in jelene, v Florido bi šel dražit krokodile, v Minnesoto bi šel streljat muse, v Californijo bi šel obirat oranže. Nobena naravna lepota te velike dežele bi mi ne odšla. Počasi bi potoval in z veliko žlico zajemal in srkal krasote, ki jih razsipije mati narava. Kjer bi naletel na prijaznejše rojake, boljše potice in krvavice in slajše vince, tam bi se dalje časa ustavil. Mogoče bi se še zaljubil kje v kako brhko dečvo, ker ne bi imel toliko drugih skrbi. Pa to ostane med nami. Saj razumete: če bi. . .

Mislim, da ste že siti samega otročjega "če bi", pa bi morda radi znali, kako je. Dobro je, bogami! Zakaj bi ne bilo? Vsi železniški vozovi za potnike imajo mehke, žametne sedeže, s ozračni, zakurjeni in električno razsvetljeni. Imajo posebne oddelke za kadilce in se tam lahko pušijo nikelj cigare, ali pa celo — "three for ten". Če so v jedilnem vozu preveč revolucionarne cene, si pa fant postreže s sendvičem, koščkom paja in čašo kave na kakšni postaji. V naselbinah, kjer živi kolikortoliko rojakov, tam je slovenska kuhinja neoporečeno najboljša. Posebno, kadar so zrele krvavice! Če je le kaj mokrega pri hiši, potnik ne sme iti suh naprej. Dober, preveč dober je naš narod. Tujec prideš morda v naselbino, a komaj se seznaniš, že kar tekmujejo, kdo ti bo šel bolj na roke, kdo ti bo bolje postregel. In ko vidiš ta zlata srca, kako ne bi bil vesel! Gaziti snežne zamete in sukati se v ledeni burji, sicer ne spada med dobrote tega sveta, ampak kako je potem fletno pri zakurjeni peči! Poleti pa ogledujem sneg na visokih gorskih grebenih z ravno takim užitkom, kot milijonar. Če vidim iz obličja plaho čikno pod minnesotskimi brezami, sem jo ravno tako vesel kot bogataš. Kamor obesim klobuk, tam sem doma. Pri naših ljubeznivih res nimam sreče, zato mi pa tudi ni treba čez metlo skakati in ne hoditi okoli advokatov radi divorce.

Tako je fletno in luštno na tem svetu, da ni za povedati. Če bi bilo še malo bolj, pa ne bi bilo za prestajati. . . Na kakšni mali postaji, kamor je potnik obsojen v pregnanstvo za pol dneva ali več, je včasih tako idealno dolgočasno, da postane dolgčas sam zabaven. Pri taki priliki prečitaš teden star časnik, če ga imas seboj, prav skozi, celo oglase, — dalje stare železniške timetables in vse podpise po stenah in fenčih. Preštudiraš vse mestne krasotice, prešteješ pse in mačke, — povečerjaš kos stare penzionirane krave v edini mestni restavraciji in se trudiš uganiti, s kakšnega zelja so bile napravljene cigare, ki so od starosti že vs eplenjive in kosmate. Če je količkaj lep dan in romantičen kraj, lezeš kam v okolico, sedeš na kamen in izprašuješ vest o vseh tistih deklicah, katere si poznal in ljubil in ki so ti po vrsti osle pokazale, kot da so se dogovorile. Malo te je sram pred samim seboj, ampak znano je, da ima — vsak človek sebe rad in si zelo lahko odpusti največje kozle. Potegneš parkrat bolj na debelo sliš: "Bogovi naj jim odpustijo, dim smrdljive cigare, pa si mijaz jim ne morem; fine punčke pa so le bile, bogzna kakšne so zdaj!" Tako ti mine dan v strahu božjem in pobožnem premišljevanju in ko zaslišiš zvonec lokomotive, zdi se ti, kot da se glasijo velikonočni zvonovi, spre vodnikov "all aboard!" pa se ti zdi slajši kot sama aleluja!

Če so ti morda bogovi naklonjeni, imaš morda srečo videti, — vsakih sedem let enkrat, zlato Californijo. Krasota njena je kot močno vino, sladka in opojna. Nasrkaš se te krasote, da te greje sedem nadaljnih mrzlih in lačnih let, ko otresaš pragozde divjega pelina in ogrebaš zimo severnih step. Noben milijonar je ne vidi lepše kot ti, nihče ne pije njenih krasot z večjim užitkom. Malo te v oči zbodejo lepe deklice ob morskem obrežju, katerim dvorijo petični fantje in možaki, ki si lahko privoščijo ta luksus, pa vodijo te zale obmorske nimfe pod šumljajočimi palmami, — med milijardami dehtečega cvetja. Skoro te prime nevoščljivost, pa le za trenotek. Dvigneš glavo, iz daljave se čuje sladka melodija: "Open wide swing aside Golden Gate. . . ." Ustne se ti naberejo v nasmeh, pa zažvižgaš, da se stresejo palmove veje nad teboj, ono večnolepo Župančičevo:

"Vi drugi imate ljubice,
Vi drugi imate denar,
A jaz? jaz imam postrani klobuk,
Pa kaj mi vse drugo mar!"

Malo je resnična ta popevka, malo pa ne. Nekoliko ti je že mar tudi kaj drugega, nele postrani klobuk. Veste, to jeremijado zaključujem sedeč na klopici, pod Gate parka v San Franciscu, na Silvestrov dan. Malo proč cvetejo fajgeljni, mačehe, cinerarije vijolice, vrtnice, kala-lilije in mnoge druge cvetke, katerim ne vem imen. Ampak če bi bila zdajle takole ena zala cvetka poleg mene na klopici, pa tudi ne bi bil nič jezen. Zdi se mi, da bi bila kalifornijska pomlad še veliko lepša. Če bi katero veselilo, prišla bi lahko kar na General Delivery. Pokazal bi ji veličastni pacifični Becan, pokazal bi ji krasote divnega Golden Gate parka, vodil bi jo po solnčnih, s cvetjem obrobljenih stezicah in po tihih palmovih gajih, "kjer solnce z mrakom govori v skrivnostnih majih." Pokazal bi ji nadalje labude, pelikane, račke in goske krivonoske. Peljal bi jo tudi k velikanski ptičnici, kjer prepeva po drevju tisoče kanarčkov in gruli stotine ljubkih grlic sladko melodijo pomladi in ljubezni. In citiral bi ji tisto: — "Zlata Vesna se v naravi smeje, v tihem vetru šelestijo veje, ah, sedaj se ljubi vse srečneje — dušica!"

Vidite, kaj se vse lahko napiše pod naslovom: "Če bi. . ." Yes, dobro bi bilo, "če bi" res tako bilo — pa ne bo. . .

Dopis.

Buffalo, N. Y.

Tem potom Vam sporočam žalostno novico, da nas je preljubi rojak Frank Kozina zapustil za večno. Mati zemlja naj mu bo lahka! Ranjki, rodom Ribničan, je bival v Buffali čez 35 let. Umrl je dne 2. decembra 1921. Jaz in Fr. Jerman sva ga videla na mrtvaškem odru in ni bil skoraj za poznati, kost in koža, drugega nič. Kakor nam je znano, je bil v norišnici, ravno v tisti, kakor Frank Pogačnik. Dne 3. grudna sem ga videl in 5. grudna so ga odnesli iz cerkve sv. Ane na Broadway na pokopališče k večnemu počitku. On zapušča ženo, ki je že 5 let v zavodu za slaboumne v Gowandi, N. Y. Dva lepa fanta je imel. Eden se je pri kopanju vtopil, drugi je umrl na influnci. Zapušča hčer, 20 let staro, popolnoma pohabljeno. Mrs. Kozina od tega nič ne ve, ker nobenega ne pusté do nje.

Pozdrav! Josip Vovk.

Ne pošiljajte denarja v pismih v Jugoslavijo.

(Jugoslovanski oddelek F. L. I. S. New York.)

Tretji Assistant Postmaster General naznanja v uradnem glasilu "Postal Bulletin":

"Minister za pošte in telegrafe kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev naznanja, da bi bilo dobro opozoriti ameriško občinstvo, da je bila vsebina poštnih pošiljatev iz Združenih držav v kraljevino SHS večkrat pokradena, in priporoča, naj se ne prilaga denar v priporočenih (registriranih) pismih, marveč naj se isti pošilja potom bančnih čekov ali nakaznic na banke.

"Poštarji naj o tem obveščajo svoje klijente, kajti med Združenimi državami in kraljevino SHS ni mednarodne poštno-nakaznične službe."

PETROLEJSKI VRELEC POD POSLOPJEM.

Atlanta, Ga., 9. januarja. — Pod tukajšnim Y. M. C. A. poslopjem so razkrili petrolejski vrelec, ki obeta biti obilen.

Nezaposlenost v Londonu zopet narašča.

Število brezposelnih je v enem tednu naraslo na 1,832,400.

Peter Zgaga

— Tako se boste počutili pri nas kot doma — je rekel gostilničar novemu gostu.

Gost se mu je globoko priklonil in odšel v drugi hotel.

* * *

Salamensko pametna krava bi morala biti, da bi spoznala svoje mleko, ki ga prodajajo v New Yorku.

* * *

In marsikdo gre krast,
da si opere čast
z ukradenim denarjem.
In druži se sleparjem,
da si opere čast.

* * *

Kralj Aleksander se bo ženil. Rumunsko princezinjo bo vzel. Pravijo, da je to najlepša princezinja v Evropi.

Jugoslovanski reveži bi bili jako veseli, če bi imeli polovico tistega denarja, ki ga bo izdala vlada za kraljevo poroko.

Od Rumunske bi bilo jako primerno, če bi dala princezinji za doto vse one "rumunske" okraje, v katerih prebivajo Jugoslovani.

* * *

Cita je v Švici, kralj na Madejri.

Cita pri sinu, Karol pri vinu.

* * *

Osem cerkmoštrov v Grand Rapids, Iowa., je pilo pri obhajilu firnež mesto vina.

Pod imenom "vino" se dandanašnji pije še marsikaj slabšega kot je firnež.

* * *

Komaj je rojak Zelene povedal, da je zanj številka 13 srečna, so se začeli oglašati rojaki. Ta pravi, da je zanj srečna številka 7, drugi pravi, da 5.

Zame bi bila najsrečnejša številka 1000.

Posebno, če bi imela "$" spredaj.

* * *

Rev. Zakrajšek objavlja včasih v svojem listu razne dopise in priznanja svojemu listu v slavo in prilog.

Kot dober prijatelj ga opozarjam na naslednji fakt: ko bo v potu svojega obraza koval dopis iz Montane ali iz Floride, naj izpušča izraze kot n. pr. "otročiček", "kotiček", "konjiček", "oslíček" itd.

Dopisniki ga smatrajo za "oslička", ne pa za "oslíčeka". Pojem "oslíček" je njegova značilnost. Po njem ga vsak pozna in vsakdo ve, kdo je pisal dopis.

* * *

Na predpust bodo v New Yorku koncerti, veselice in maškerade.

Med tem trojim je le tale razloček:

pri koncertu so vsi veseli, kadar je končan;

na vsaki veselici je koncert, ko ga imajo rojaki primerno množino v glavi;

pri koncertih pijejo rojaki na straniščU; na veselicah pri bari, na maškaradah v dvorani.

Proti jutru je pa tako na koncertu kot na veselici in maškeradi, povsod maškar dovolj.

* * *

Dva jarda blaga — to je vse, kar imajo nekatere Amerikanke na sebi.

Nekateri je to dosti premalo. Nekaterim pa preveč, da so z dvema jardoma pokrite od vrha do tal.

Jugoslovanska Katol. Jednota
Ustanovljena l. 1898 — Inkorporirana l. 1900
GLAVNI URAD v ELY, MINN.

Glavni odborniki.
Predsednik: RUDOLF PERDAN, 933 E. 185th St., Cleveland, O.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106 Pearl Ave., Lorain, O.
Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.
Blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
Blagajnik neizplačanih smrtnin: JOHN MOVERN, 524 E. 2nd Ave., W. Duluth, Minn.

Vrhovni zdravnik:
Dr. JOS. V. GRAHEK, 843 E. Ohio Street, N. S., Pittsburgh, Pa.

Nadzorni odbor:
MOHOR MLADIČ, 2603 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill.
FRANK SKRABEC, 4822 Washington Street, Denver, Colo.

Porotni odbor.
LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.
GREGOR J PORENTA, Box 170, Black Diamond, Wash.
FRANK ZORICH, 6217 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Združevalni odbor:
VALENTIN PIRC, 519 Meadow Ave., Rockdale, Joliet, Ill.
PAULINE ERMENC, 539 — 3rd Street, La Salle, Ill.
JOSIP STERLE, 404 E. Mesa Avenue, Pueblo, Colo.
ANTON CELARC 706 Market Street, Waukegan, Ill.

Jednotino uradno glasilo: "Glas Naroda".

Vse stvari tikajoče se uradnih zadev kakor tudi denarne pošiljatvo naj se pošiljajo na glavnega tajnika. Vse pritožbe naj se pošilja na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolniška spričevala naj se pošilja na vrhovnega zdravnika.

Jugoslovanska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovanom za obilen pristop. Kdor želi postati član te organizacije, naj se zglasi tajniku bližnjega društva J. S. K. J. Za ustanovitev novih društev se pa obrnite na gl. tajnika. Novo društvo se lahko vstanovi z 8 člani ali članicami.

Iz Slovenije.

Poroka.

Pri Sv. Štefanu pri Šmarju se je poročil posestnikov sin Anton Medvek z gdč. Kristinko Kos.

Smrtna kosa.

Kakor smo že poročali, je preminula v ljubljanskem LeoniščU gospa Tereza Hrehorič. Zapustila je soproga in šele par dni staro hčerko. Pokojnica je bila narodna žena. Vedno je imela odprto srce in roko za vse narodne potrebe. Bila je ustanovnica Slovenske Matice, Splošnega ženskega društva in Ciril-Metodove šentpeterske podružnice. Nikdo ni bil neprijazno sprejet, če jo je poprosil; še zadnjič je dala prostovoljno tudi svoj obolus za Ciril-Metodovo družbo, ko se je nabiralo za kamne o priliki dr. Tavčarjeve 70letnice. Tudi reveži jo bodo pogrešali.

V Ptuju je umrl Vekoslav Belšak, davčni upravitelj v pokoju.

Smrt v valovih.

Josip Pavešić in Ante Perko, oba iz Sušaka, sta se vračala z veselice v Kostreni. Pozno ponoči sta sedla v čoln, da se po morju vrneta na Sušak. Pihala pa je ostra burja. Naslednji dan so našli kakih 6 km od sušaške obale prevrnjen čoln, s katerim sta se bila odpeljala pogrešanca. Domneva se, da sta našla smrt v razburkanih valovih.

Nezgode in nesreče.

Miha Roblek, posestnik v Lomu pri Tržiču, je hotel sam obtesati neki tram. Ker pa ni bil vešč delu, see je vsekal v koleno leve noge.

Miha Zrimšek, samski zidar iz Rudnika, si je postavil mal oder. Ko je še nekaj popravljal, je zgubil ravnotežje in padel na tla. Pri padcu se je nevarno poškodoval.

Franc Šarf, težak pri Stavbeni družbi v Ljubljani, je bil zaposlen pri nakladanju premoga. Stal je na vozu. Ko je hotel skočiti na vla, je zadel ob kamen in si zvil levo nogo.

Josip Žagar, žagar pri meščanski korporaciji v Kamniku, je žagal na cirkularju deske. Ena zagozda je odnehala in žagarja z vso silo zadela v desno stran glave. Poškodba je nevarna.

Rezi Kunej, žena poštarja v Trbovljah, je pri hoji padla ter si nalomila desno ramo.

Angela Lanišek, 9letna hči posestnika iz Šenturške gore pri Cerkljah, je gledala, ko so napravljali rezanje. Vsled neprevidnosti je padla čez snop; pri padcu je zamahnila z desno roko po zraku in tako zadela slučajno na kline s tako močjo, da si je odrezala dva prsta na desni roki.

Marija Jančigaj, 73letna šivilja v Mengšu, si je hotela odrezati malo kruha za kavo. Pri tem pa ji je spodletel nož in se zaril globoko v meso leve roke.

Vlomi in tatvine.

V stanovanje posestnika Franca Videniča v Cerkljah št. 56 je bil izvršen vlom, ki je prinesel tatu bogat plen. Odnesel je namreč s seboj preko 13,000 K denarja, razno zlatnino, srebrnino in več drugih predmetov v rednosti nad 7000 K. Tatvino je izvršil Ivan Fajfer iz Drulovke pri Stražišču, bivši potnik Vzajemne zavarovalnice v Ljubljani. Možakar je star okoli 30 let in je nevaren pustolovec. Izdaje se sedaj za inženjerja, sedaj za trgovca. Tudi ljubljansko deželno sodišče ga zasleduje zaradi goljufije.

Neznani tatovi so vlomili v Petkovo trgovino s perilom na Koroški cesti v Mariboru ter odnesli za preko 30,000 K raznega blaga. Odprli so ponoči s ponarejenim ključem hišna vrata, nakar so s hodnika vlomili v trgovino.

Pri meljskem brodu v Mariboru je tamkaj službujoči stražnik ponoči ustavil dva sumljiva moška z nahrbtniki. Eden je pobegnil, drugega pa stražnik ujel. V nahrbtniku je imel ukradeno perilo. Aretiranec je baje Lj. Damše iz Poljčan. Perilo je bilo ukradeno iz vagona na mariborskem glavnem kolodvoru. Damše, ki svojega pobeglega tovariša noče izdati, je bil izročen sodišču.

Bajtarju Andreju Cimernamu v Zalogu pri Devici Mariji v Polju je neki potepuh iz zaklenjene sobe med opoldanskimi urami ukradel novo obleko, čevlje in nekoliko srebrnega denarja. Skupna škoda znaša nad 4000 kron.

Zrno do zrna - pogača,
Kamen do kamna - palača!

Vložite Vaš denar v sigurno banko in zavarujte se s tem pravočasno za Vašo starost.

Na vloge pri nas plačujemo do daljnega 4% na "special interest account", (posebni obrestni račun). Vloge so zasigurane z najboljšimi bondi. Državno nadzorstvo!

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

FRANK SAKSER STATE BANK
glavno zastopstvo Jadranske Banke

A. Westhof:

Mož brez nosa.

Za Glas Naroda prevel **A. Šabec.**

(Nadaljevanje.)

Njegov revolver, še nabit s šestimi streli, so res našli nedaleč od meje, nekaj korakov vstran od ceste. Tudi njegov nož je ležal v bližini. Na nožu so se še poznali sledovi krvi. Od tam pa je bilo telo, kakor so vsa znamenja kazala, zavlečeno kakih trideset korakov naprej v dolinico.

Storilci niso pustili za seboj nikakega sledu. Bilo jih je gotovo več, da so mogli premagati močnega, previdnega in poleg tega dobro oboroženega moža, izvzemši, da je bil napaden zahrbtno ter udarjen od odzad s prej omenjenim neznanim orodjem. — Za tak napad bi eden zadostoval.

Motiv neznan.

Neki naš zdravnik mi je povedal, da mu je tekom dveh let znanih več takih slučajev, ko so bile žrtve s tako brutalnostjo umorjene. Tudi že iz prejšnjih let se pripoveduje o takih umorih, vendar ni vedel nič gotovega, ker je bil šele dve leti v dotičnem kraju.

Najbrž je bilo krvno maščevanje motiv teh nečloveških dejanj, — kajti vse žrtve so pripadale enemu rodu, ki je prebival po vsej Dalmaciji.

Sicer pa ta rod ni bil na dobrem glasu — kakor tudi umrli ne. — Sami lopovi! — je dostavil.

Nekako štirinajst dni po tem dogodku se je javil pri meni neki mlad, dobro oblečen mož — George Forel, slikar, je stalo na njegovi vizitki.

Ko je vstopil, sem se domislil, da sem ga nedavno že videl doli ob borju, kjer je skiciral neke čolne. Čisto priprosto in neprisiljeno mi je povedal, da je v resnici detektiv ter da je tukaj po naročilu nekega lastnika parobrodov iz Trsta, da išče sledove za morilci Peroviča. Oni bogati mož v Trstu, sorodnik Perovičev, da je skrajno razburjen vsled sistematičnih nasilstev, izvajanih nad člani te rodbine.

Gospod Forel me je prosil, naj mu povem o podrobnostih onega slučaja, vkolikor so mi znane ter o svojem mnenju glede prizadeti hran in glede orodja ali orožja s katerimi so bile prizadejane. — Opisal sem mu kolikor mogoče natančno vse podrobnosti ter mu nato na njegovo prošnjo obljubil, da ne bom z nikomur govoril o tej stvari.

Končno pa sem mu še svetoval, naj zaupa stvar tudi konzulu g. Thornerju.

To je tudi storil, kakor sem pozneje od njega izvedel.

Tri dni za tem je spet prišel. Jaz sem bil tačas v lekarni. V roki je držal neke vrste zvitek papirja ter me je prosil za kratek pogovor med štirimi očmi. Poslal sem svoje laborante iz lekarne, nakar je on takoj potegnil iz zavitka približno komolec dolg kos kablja, ki je imel okoli tri centimetre v premeru.

Da se li more s takim kosom kablja, kakor je ta-le, prizadejati take rane, kakor jih je imel oni nesrečnež?

Bil je to navaden kos podvodnega kablja, kakršen je navadno v rabi. Kos je izgledal popolnoma nov ter bil na obeh koncih gladko odrezan, kakor je običajno pri vzorcih, da se more videti notranjščina izdelka.

Če je morda to tisto orodje, s katerim so bile prizadejane rane?

In res:

Na enem koncu se mi je zdela masa kavčuka kakor tudi tenka plast svinca, nekoliko obtolčena.

Resnično — tu sta bili dve ploščnati, nekoliko vdrti mesti, seveda komaj vidni. Dvakrat je roka morilca prijela za ta kos kablja, enkrat nekoliko višje kot prvič. Torej je moral morilec to odložiti, predno je izvršil nad nesrečnežem svoje bestijalno delo, nakar ga je še enkrat udaril, ko se je žrtev po izvršenem dejanju zdramila.

Zgražajoč se, sem položil kos kablja predse na mizo. Forel ga je hladnokrvno prijel ter dejal: — Torej je moje domnevanje — pravo. — Nato se je poslovil.

Naslednjega dne sem ga videl zopet — ležečega v mrtvašnici civilne bolnice.

Ob jutranji zori ga je neki ribič potegnil iz zaliva Gordicio.

Vsa znamenja so kazala, da je moral pasti s strme steze, ki je vodila navzgor tesno ob pečini nad zalivom.

Vojaška straža, ki je stala v bližini pri utrdbi, ni ničesar slišala.

Med zapuščino umrlega ni bilo onega kabeljskega konca. — Jaz sem na to posebno opozoril preiskovalnega sodnika. Pa tudi sicer nobenega sledu o zahrbtnem napadu. Na vodi je plaval mrtvečev klobuk -- zgoraj na stezi je ležal konec ugasle smodke.

Njegova zlata ura je kazala na 9:30.

Tudi njegovo listnico in njegove listine so našli v njegovi obleki.

Obdukcija je dognala, da je nastopila smrt vsled pretresenja možgan in zadušitve.

Nikake rane, nikakega znaka nasilja! Nič -- nič.

Kljub temu, da sem obvestil preiskovalnega sodnika o misiji mrtveca, je moral vendar ustaviti sodno preiskavo. — Slučajna smrt vsled utopitve. — se je glasilo.

Nekaj tednov pozneje mi je prinesel gospod Thorner visok črnogorski red, — priznanje in zahvala kneza za oskrbovanje in lečenje njegovih državljanov.

Hotel sem izkoristiti to priliko ter govoriti ž njim o njegovi zastarani rani na obrazu. Jaz nisem namreč videl nikakega vzroka, zakaj se ne bi on podvrgel tej enostavni operaciji.

Seveda nisem nameraval sam izvršiti te operacije, ker naša bolnica ni imela dovolj potrebnih sredstev in priprav, da bi lahko izvršila take dolgotrajne operacije, ali jaz bi ga bil priporočil nekemu pariškemu zdravniku, — ki ima tako kliniko.

On naj se da najprej temeljito preiskati. To bom storil jaz, in sicer takoj, z veseljem.

On me je prosil, naj to storim.

Bila je to stara rana; poteklo je najmanj že dvajset let, odkar je bila prizadejana. Nos s srednjim delom gornje ustnice je bil z nekim ostrim inštrumentom — takoj pri korenini gladko odrezan in ranjen je bil tudi nosni hrustanec.

Obrazložil sem mu njegov slučaj in način, kako se take hibe izlečijo.

On mi je nato dejal, ne da bi povedal o vzrokih in okoliščinah dejanja, da so to operacijo poskušali na njem že pred dvajsetimi leti, toda brez uspeha.

Nato da je umrl njegov oče, nakar je moral on voditi posle — in tako ni imel več časa, da bi prišel še kdaj na to misel.

Jaz mu nisem prikrival, da je takrat zašel v roke padarju, ne pa zdravniku in da je temu morda tudi manjkalo potrpežljivosti.

Končno sem ga pripravil do tega, da bo poskusil še to operacijo, kajti meni se je mož resnično smilil, da je ta njegova hiba na obrazu zelo nesrečno vplivala na njegovo življensko srečo. O podrobnostih ga pa nisem hotel vprašati, dasi ne tajim, da sem bil zelo radoveden, kje je dobil to strašno rano. Gotovo mu bo upanje, da bo spet lahko občeval z ljudmi, vzbudilo nove nade. — Dolgo je tiho tu sedel, končno mi je še enkrat obljubil, da bo poskusil operacijo — da je že dolgo nameraval, odtegniti se svojim poslom, — v enem ali dveh mesecih bo odšel v Pariz ter tam obiskal mojega prijatelja - zdravnika.

Tako je bilo torej sklenjeno in domenjeno. Trdo je stisnil mojo roko in njegove oči so žarele, ko je odhajal.

* * *

Proti svojemu pričakovanju sem moral sam prej oditi iz Kotora kot on; zbolel sem — lotil se me je hud želodčni katar, tako da sem moral vzeti dopust in oditi k svojim sorodnikom v Prago. Tamkaj bom gotovo kmalu spet okreval.

Na parniku je vzel Thorner od mene slovo. Bil je zelo ginjen.

* * *

Ko se je moj dopust že bližal svojemu koncu, sem prejel od njega pismo, iz Pariza, polno veselja da je operacija nad vse pričakovanje sijajno uspela; — da pa mora ostati še nekako mesec dni tam, ker ga še vsak dan masirajo. Jaz da ga ne bom več poznal — on da izgleda sedaj kot kak duhovnik — ker ne nosi več brade. Kakšna sreča, da bo mogel biti zopet človek med ljudmi, da ne bo več vzbujal strahu in groze! Ko je šel po uspeli operaciji prvikrat preko ulice, je bil zelo začuden in osupel, ker niso ljudje več vanj zijali, kakor prej. Dotičnega dne je razdal otrokom in siromakom ves svoj denar, kolikor ga je imel pri sebi. Najrajši bi v svoji prekipevajoči sreči objel in poljubil vse ljudi. — Vse da se mu zdi kakor nekaka sladka pijanost. Zakaj me ni usoda že prej pripeljala k njemu — koliko hudega bi mu bilo ostalo prihranjenega!

* * *

V poljski bolnici v Ladysmithu sem ga zoped ugledal.

Med približno dvajsetimi ranjenci, ki so jih ravnokar prinesli, je nekdo zaklical moje ime.

Bil je to neki seržant prostovoljskega polka — na desni strani njegove vojaške suknje, na — plečih, sem opazil veliko črnokrvavo liso.

Ko sem se obrnil, se je mož onesvestil.

Bil je Thorner, kajti na njegovem obrazu sem ga spoznal ter po njegovih brazgotinah na čelu in licu, ki vedno ostanejo, če se tam vzame kožo, da se jo pritisne na druge dele telesa. Sicer pa ni bilo njegovo lice nič spačeno; delalo ga je še resnejšega ter mu dajalo nekak junaški izraz; — spoznal sem takoj mojstrsko roko svojega prijatelja, pariškega zdravnika.

Kakor po čudežu se je izlečila njegova težka rana. Na predvečer svojega odhoda nazaj k svoji četi, mi je povedal svojo povest:

— Bil sem star sedemnajst let, ko se je to zgodilo.

Moj oče je bil Anglež ter se je moji materi na ljubo, ki je bila doma iz Grude, tamkaj naselil.

On je bil prej kapitan in je vozil na svoj lastni račun.

Tudi moja mati je bila premožna.

Moj oče je prevzel dobavljanje za garnizije v Dubrovniku, Novem gradu in Kotoru.

Tu in tam je natovoril tudi kako ladjo, katero je najel. V Trstu je imel svojo pisarno. Bil je mnogo na potovanju, na katero je tudi mene vzel, ko sem nekoliko odrasel. Vzel me je kljub protestom od strani moje matere, kajti jaz sem bil njiju edini otrok. Tako sem bil že v nežni mladosti vzgojen za mornarja.

S petnajstim letom sem stopil v navtično šolo v Kotoru.

V poletju leta 187— sem bil za časa počitnic doma. V obmejnih deželah je divjala neprestana vojna, ki je vrgla svoje valove tud iv našo, sicer tako mirno dolino.

Pozabil sem omeniti, da je moj oče prevzel tudi prevoz potrebščin za dva turška škadrona, ki sta bila nastanjena v lepi vojašnici v Igalu.

Tako sem imel priliko, večkrat se sestati s turškimi oficirji ter spoznavati te resne, poštene može.

Čakala jih je žalostna usoda.

Okupacija Bosne se je pričela in turške čete so bile odpoklicane s svojih dotedanjih garnizij.

Tudi onadva škadrona sta nastopila svoj odhod. In na nepojmljiv način ne s parnikom, najbrž ni bilo denarja za to, temveč po kopnem.

Imela sta priti do meje preko Grude in Trebinja.

Jaz sem jim jezdil naproti, in ker se je njihov odhod, kakor navadno, nekoliko zakasnil, sem jih sestal nekoliko pred Igalom.

Bilo je krasno jutro in množica ljudi, ki jih nisem poznal, je bila na potu.

Bil je žalosten ta pohod.

Spredaj so marširali štirje avstrijski orožniki. Za njimi oficirji, med njimi bej Ibrahim Kališ Efendi, mlad oficir. Midva sva bila velika prijatelja; bil je le nekaj let starejši od mene. Nato so prišli jezdeči vojaki, za njimi oni brez konj — teh je bilo več kot polovica čete -- kajti že dolgo ni prišlo v garnizijo nikakih konj.

Vsi so bili otovorjeni kot mezgi ter so nosili na svojih hrbtih tudi svoje brezkoristne karabinke. Vozov tam ni, in municijo so morali oddati, predno so stopili na avstrijska tla.

Konec kolone sta tvorila zopet dva avstrijska orožnika.

Izgledalo je, kot da je to kolona ujetnikov.

Jaz sem jezdil poleg nekega starega majorja — poveljnika, — na drugi strani njega moj prijatelj.

Na nekem mestu se prične ozka pot vzpenjati med strmimi griči v strmih in kratkih serpentinah navkreber. Prokleti kraj!

Orožniki so bili že zgoraj.

Tedaj sem mahoma ugledal

JUNAŠKI KAPITAN.

Na sliki vidite kapitana Randalla in njegovo ženo. Pred kratkim je rešil z neke potapljajoče se ribiške ladje šest mornarjev. Le malo je manjkalo, da ni pri tem sam utonil.

cnega, orožniškega postajevodjo, kako je bliskovito strgal puško z rame, jo pritisnil k licu — pok — kratek in oster jek, nato so se vrgli vsi na tla.

Mi smo vzpodbodli konje ter zdirjal navzgor, vsem na čelu stari major.

V istem trenutku pa se od vseh strani začuje peklensko streljanje. Takoj nas je pokril smodnikov dim.

Nobenemu turškemu jezdecu ni prišlo na misel, da bi zapustil svoje tovariše, ki niso imeli konj in ki so bliskovito naglo, takoj, ko je počil prvi strel, odvrgli od sebe svoje nepotrebno breme ter potegnili svoje težke kavalrijske palaš. Vsi smo se nato zakadili proti gričevju, odkoder je prihajal ogenj, da dospemo čim prej do grebena.

Pred vsemi jezdeci.

Videl sem starega poveljnika, kako je sekaj kot sam satan po napadalcih. — Nato je padel moj konj; imel sem jedva še toliko časa, da sem sprožil svoj revolver v rešeči se obraz pred menoj, nato so padli po meni in udarec na glavo me je pobil na tla. V tem borenju, ki se mi je zdelo, da traja celo večnost, sem čul strašno kričanje napadalcev.

Nato je postalo vse tiho, samo tuintam se je začulo divje vriskanje in tuleči kriki zmage.

Čutil sem, da me pehajo sem in tja, nato strašne bolečine na obrazu, bestijalni smeh.

Neki hripav glas je nato zaklical: — Požuri se, "Perovič"! "Perovič, pusti ga", drugi prihajajo. Bežite, bežite!"

Nato še kratko tekanje sem in tja.

Topotanje nog in žvižgajoče krogle so me zbudile iz moje nezavesti.

To so bili vojaki.

Vzravnal sem se. — Kri mi je tekla v usta, preko prsi, povsod. Bil sem nag, popolnoma slečen, in -- odrezali so mi nos. Toda bolečim nisem čutil več.

— Perovič, jaz živim — gorje ti, Perovič! — Poleg mene je ležal orožnik — mrtev. Iz njegove odprte usnjene torbe je visela bela ruta. Zavezal sem si jo preko obraza.

Nato sem vzel v roko sabljo orožnika ter odšel počasi po cesti proti Igalu, v smeri, odkoder morajo priti vojaki. O Bog! Kakšna pot! — Bil sem slab, da sem mislil: zdaj, zdaj bom padel, toda postajal sem močnejši, čim sem pričel ponavljati ono prokleto ime: "Perovič", gorje ti, jaz živim"! Tu je ležal moj prijatelj ubogi poročnik; spoznal sem ga po njegovih rokavicah, ki jih je imel na rokah. Njegova, vsled strela razmesarjena glava je bila odrezana ter je ležala poleg njega na kamnu. Tudi druge je zadela enaka usoda. Videl seme nekega vojaka — sedel je v jarku — svojo odrezano levico je držal v desnici, poleg njega je ležala njegova glava.

Eden poleg drugega!

— Perovič! Ti prokleti pes! — Tudi kjer ni bilo mrličev, so bile mlake krvi. Tu so krvavelī najbrž napadalci, ki so jih pa potem njihovi tovariši odvlekli seboj. Tudi konje so vzeli seboj, le nekaj jih je še ostalo, ki so sedaj tavali okoli. Najbrž je bil napad izveden samo radi konj in karabink.

* * *

Tako sem taval, dokler me niso našli vojaki. Nato sem se onesvestil.

* * *

Po dolgotrajni bolezni sem se prebudil neke noči v svoji postelji. V motni svetlobi privite svetilke je padel moj pogled na mojo mater.

Spala je, naslonjena v svojem naslanjaču.

Nisem je vzbudil; v mojih praznih možganih so se porajale čudne misli.

Kako sem prišel sem? Ali sem bolan, da sedi moja mati ob moji postelji?

Ko je prodrl prvi sij dneva skozi šaluzije v mojo sobo, sem bil sam seboj na jasnem. Samo ime, ono prokleto ime, manjka. A izvedel ga bom! Sedaj ne morem, ker me boli glava. Zaprl sem oči.

(Konec prihodnjič.)

Poljska in mednarodna politika.

Najvažnejši dogodek v poljski mednarodni politiki je vsekakor sporazum s Češkoslovaško, ki se je pred par tedni sklenil med obema državama. Dasi so nekateri politiki v Varšavi hoteli izrabiti sporazum za to, da bi vrgli sedanji kabinet Ponikovskega, je vendar poljska javnost primerno ocenila zbližavanje sosednih si slovanskih držav. Poljska se zaveda koristi, ki prihajajo iz sporazuma zanjo in Čehe. Kar se tiče speciālno Poljske, ji sporazum prilično rešuje vzhodno gališko vprašanje, ker pri tem v Češki ne bo več imelo nasprotnika. Vobče pa zdaj odlični poljski časopisi naglašajo, da se je položaj Poljske vsled sporazuma mednarodno zelo popravil, ker se je v merodajnih evropskih krogih dobilo sigurnost za ustaljenje razmer v srednji Evropi. Mala antanta s Poljsko je jedro mirnega razvoja iz povojnega kaosa.

Baš takrat, ko smo s plebiscitom "reševali" Koroško, je poljski general Želigovski zasedel ozemlje Litve, kjer imajo Poljaki večino. To je Litva z mestom Vilno. Ne vemo, kdo ga je vse hotel zapoditi iz Vilne, Liga narodov ali svet petorice v Parizu. General je ostal na svojem mestu in odhaja šele sedaj, ko bo vprašanje vilenske Litve po vsj priliki ugodno rešeno. Ne bo plebiscita, ampak kratkomalo volitve bodo v pokrajinski zbor vilenski, a vodila jih ne bo nobena ententna komisija, ampak vršile se bodo enostavno pod naslednikom generala Želikovskega Mestjovičem. Obenem se pripravlja prava litvanska Litva, da utrdi sporna vprašanja s Poljsko.

Ker se boljša tudi poljska valuta (to je pač najboljše merilo za razvoj dogodkov), smemo reči, da se srednja Evropa zares konsolidira, a jedro ji postajajo tri slovanske države.

Laške šole v Jugoslaviji.

V času, ko odrekajo italijanske oblasti našemu narodu v Istri, v Trstu in na Goriškem šole v narodnem jeziku, ki so obstojale celo za časa avstrijskega režima, v času, ko pobesneli fašisti pred očmi vlade požigajo naše zadnje kulturne institucije v zasedenem ozemlju, vzdržujejo Italijani v Šibeniku, Hvaru, Korčuli in v Starem gradu italijanske šole brez vsakega dovoljenja in odobritve naših oblasti. V teh šolah, ki niso pod nadzorstvom naših oblasti, podučujejo italijanski državljani po italijanskih knjigah, v katerih se poveličuje samo Italija, njen imperializem in njena dinastija. V teh šolah se ne podučuje naš državni jezik. Otroci se vzgajajo v mržnji do vsega, kar je naše. In kar je najbolj žalostno, večina teh otrok je naša, ker so Italijani podkupili njih roditelje, da pošiljajo svojo deco v italijanske šole. Pred kratkim pa je par italijanskih državljanov in domačih Italijanov v Splitu izročilo pokrajinski upravi prošnjo za otvoritev italijanske šole v — Splitu. Pokrajinska vlada je poslala to prošnjo ministrstvu prosvete, notranjih in zunanjih zadev. Če se pomisli, da so te šole proti čl. 16 naše ustave in da so otvorjene večjidel pa potujčevanje naše dece, potem je nerazumljivo, kako more naša vlada, neglede na šolske razmere v zasedenem ozemlju dopustiti, da vzdržujejo tuji državljani v naši državi šole, kjer se goji sovraštvo do našega naroda.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Little Falls, N. Y. — Rusija je imela na svojih železnicah širši tir kot pa Avstrija. Avstrija in Italija sta imeli enako široke tire.

Knjige! = Knjige!

POUČNE KNJIGE

Angleško-slovenski slovar — Dr. Kern $5.00
Slovensko angleški slovar 1.50
Slovensko-angleška slovnica 1.50
Nemški abecednik ..... .35
Nemško angleški tolmač ..... .60
Pravilo dostojnosti ..... .30
Slovensko-nemški slovar — (Janežič Bartol) 4.00
Angloščina brez učitelja ..... .40
Cirilica. Navodilo za čitenje in pisanje srbščine v cirilici .... .30
Diplomatova. Spisal Anton B Jeglič .50
Gospodinstvo — Furgaj. Praktična knjiga za naše gospodinje. (Trdo vezana.) 1.20
Hitri računar. Priročne velikosti .50
Praktični računar ..... .80
Knjiga o lepem vedenju Urbanus, (Trdo vezano) 1.00
Mladeničem, Ant. B. Jeglič I. zvezek, ... .60
II. zvezek ..... .60
Nasvet za šolo in dom. Koristna knjiga za vsako hišo 1.00
Pravila za olike. Dr. J. Dostojen .65
Varčna kuharica, za slabe in dobre čase 1.00

RAZNE POVESTI IN ROMANI.

Jos. Jurčič, 4. zv.: Cvet in sad. Hči mestnega sodnika itd. .. .75
Jos. Jurčič, 5. zv: Sosedov sin. Sin kmetskega cesarja itd. ..... .75
Jos. Jurčič, 6. zv.: Doktor Zober, roman. — Tugomer, tragedija .75
Dve sliki — Ksaver Meško ..... .40
Hude brezdne. Ni vse zlato, kar se sveti itd. ..... .35
Patria, povest iz irske junaške dobe ..... .30
Pod svobodnim solncem, zgodovinska povest, 1. zv. 1.25
Pod svobodnim solncem, zgodovinska povest, 2. zv. 1.25
Povesti slovenskemu ljudstvu v poduk in zabavo, Kalan ..... .35
Romarica, povest ..... .60
Sisto e Sesto, povest iz Abrucev .30
Slike in povesti, Ksaver Meško .35
Študent naj bo, — Naš vsakdanji kruh ..... .35
Veselo povesti: Za možem, — V pustiv je šla. — Pravda med bratoma ..... .35
Vojnimir ali poganstvo in krst, povest ..... .90
Peter Zgaga ..... .50
Doli z orožjem ..... .50
Knjige družbe Sv. Mohorja
Duhovni boj (384 str.) ..... .50
Mesija (1. zv.) ..... .30
Mesija (2. zv.) ..... .30
Zgodovina slov. naroda (5. zv.) .30
Zgodovina slov. naroda (6. zv.) .30
Mladim srcem (2. zv.) Spisal K. Meško .90
Knjiga za lahkomišljene ljudi, Spisal I. Cankar 1.75
Pet tednov v zrakoplovu 2.00
Amerika in Amerikanci 5.00

JUDSKA KNJIŽICA — POVESTI.

1. zv. Znamenje štirih. Povest detektiva Sherlock Holmes .... .60
2. zv. Darovana. Zgodovinska povest iz dobe krščanskih apostolov. ..... .60
3. zv.: Jernač Zmagovač, povest. — Med Plazovi, tirolska povest. .30
4. zv. Male živiljenje, povest .... .65
5. zv.: Zadnja kmečka vojska, zgodovinska povest ..... .75
6. zv. Gozdarjev sin — Finžgar, povest ..... .30
7. zv.: Prihajsč. Zanimiva povest ..... .60
9. zv.: Brencelj: Kako sem se jaz likal, 1. zvezek 1.00
10. zv.: Brencelj: Kako sem se jaz likal, 2. zvezek 1.00
11. zv.: Brencelj: Kako sem se jaz likal, 3. zvezek 1.00
14. zv.: Brencelj: Ljubljanske slike. (Podobe ljubljanskega mesta) ..... .75
15. zv.: P. Colonne: Juan Miseria. Povest iz španskega življenja .75
16. zv. Ne v Ameriko. Po resničnih dogodbah. ..... .75

ŠPILMANOVE POVESTI.

2. zv.: Maron, krščanski deček iz Libanona ..... .25
3. zv.: Marijina otroka, povest iz kavkaških gora ..... .25
4. zv.: Praški Judek, povest, II. natis ..... .25
5. zv.: Tri indijske povesti ..... .35
9. zv.: Kraljičin nečak. Zgodovinska povest iz Japonskega .... .30
10. zv.: Zvesti sin, povest iz vlade Akbarja Velikega ..... .25
11. zv.: Rdeča in bela vrtnica, povest ..... .30
12. zv.: Korejska brata. Črtica iz misijonov v Koreji ..... .30
13. zv.: Boj in zmaga, povest iz Amana ..... .30
14. zv.: Prisega baronskega glavarja, povest iz zgodovine kanadske ..... .30
15. zv.: Angelj sužnjev — Brazilska povest ..... .25
16. zv.: Zlatokopi, povest ..... .30
17. zv.: Prvič med Indijanci ali vožnja v Nikaragvo ..... .30
18. zv.: Preganjanje indijskih misijonarjev ..... .30
9. zv.: Mlada mornarja, povest .30

SPISI ZA MLADINO.

Bob za mladi rob, pesmice ..... .30
Dedek je pravil, pravljice ..... .60

MOLITVENIKI.

Skrbi za dušo:
v usnje vezano 1.80
v platno vezano ..... .90
Rajski glasovi:
v platno vezano ..... .90
v kost vezano 1.70
v usnje vezano 1.80

ZEMLJEVIDI.

Združenih držav ..... .15
Zemljevid Slovenije ..... .10
Zemljevid Evrope ..... .30
Velika stenska mapa 2.50
Zemljevidi: New York, Illinois, Colorado, Kansas, Montana, Minnesota, Wyoming in Alaska — vsaki po .25
Pennsylvania ..... .50
West Virginija ..... .40

RAZGLEDNICE:

Zabavne, različne, ducat .20
Newyorške, različne, ducat, .20
Panorama mesta New York, 25 slik .20
Panorama mesta Celje, 21 palcev dolge ..... 25c.

Z ZADNJO POŠILJATVIJO SMO DOBILI NASLEDNJE KNJIGE:

Stric Tomova Koča ..... .60
Sv. Notburga ..... .35
Pravljice za Mladino, 3. Košutnik .30
Elizabeta ..... .35
Gozdovnik, (2 zvezka) 1.00
Cvetina Borografska ..... .60
Sv. Genovefa ..... .35
Dostojno vedenje ..... .50
Pravljice H. Majar ..... .30
Godčevski Katekizem ..... .25
Beneška Vedeževalka ..... .35
Materina žrtev ..... .80
Cvetke ..... .35
Pozigalec ..... .45
Svetna noč ..... .25

Opomba:
Naročilom je priložiti denar, bodisi v gotovini, money order ali poštne znamke po 1 ali 2 centa. Če pošljete gotovino, rekomandirajte pismo. Ne naročajte knjig, katerih ni v ceniku. Knjige pošiljamo poštnine prosto.

Slovenic Publishing Co.,
82 Cortlandt St.,
New York

Požigalec.

FRANCOSKI DETEKTIVSKI ROMAN.

Spisal Emile Gaboriau.

Ze "Glas Naroda" prevel G. P.

8 (Nadaljevanje.)

Grof Klodijez in njegova žena sta bila ginjena vspričo njegove bede ter sklenila skrbeti zanj. Dala sta mu sobo in posteljo v enem izmed stranskih poslopij. Nikdar pa ga nista mogla dovesti do tega, da bi ostal tam. Bil je potepuh po svoji naravi. Nagon je bil močnejši kot on. Pozimi sta ga mraz in sneg držala nekaj časa pod streho. Kakorhitro pa se je pokazalo prvo zelenje, se je pričel potikati po gozdovih in poljih ter bil pogosto odsoten po več tednov.

Končno pa je vendar izgledalo kot da se je nekaj zganilo v njem, namreč, ko nekak inštinkt ukročene ali udomačene živali. Njegova udanost do grofice je bila slična oni psa, celo v krikih, s katerimi jo je pozdravljal, kadarkoli jo je videl. Pogosto, kadar je šla ven, jo je spremljal ter skakal krog nje kot kak pes. Zelo je bil tudi udan obema dekliceama ter je bil videti vžaloščen, kadar so ga podili stran od njih. Ljudje so se namreč bali, da bodo njegovi živčni napadi slabo uplivali na dekliči.

V poteku časa se je ukrotil toliko, da je lahko izvrševal kako manjše ročno delo. Poverilo se mu je lahko gotove stvari. Polival je cvetlice ter sempatam odnesel celo kako pismo na poštni urad v Breši. Njegov napredek v tem oziru je bil tako značilen, da so pričeli nekateri bolj premeteni kmetje domnevati, da ni Kokolé tako "nedolžen" kot izgleda in da igra na premeten način ulogo bedaka, da si s tem zagotovi udobno in brezskrbno življenje.

— Končno ga imamo, — je zakričalo par glasov naenkrat. — Tukaj je! Tukaj je!

Množica se je hitro razgrnila in pokazal se je mladi človek, katerega je potiskalo naprej par ljudi. Obleka Kokoléja, vsa v neredu, je jasno kazala, da je nudil mogočen odpor. Bil je mladič, star nekako sedemnajst let, zelo visok, golobrad, izvanredno suh. Masa rdečka stih las se mu je vsipala na nizko čelo. Njegove majhne oči, njegova velikanska usta, opremljena z ostrimi zobovi, njegov širok plošč nat nos in njegova neizmerna ušesa, — vse to je dajalo njegovemu licu čudno idiotski izraz.

— Kaj naj storimo žnjim? — so vprašali kmetje župana.

— Odvesti ga moramo pred sodnika, prijatelji moji, — je odvrnil gospod Senešal. — Nahaja se tam doli , v oni koči, kjer leži grof.

— In mi ga bomo prisilili, da bo govoril, — so rekli kmetje. — Ali čuješ? Le hitro naprej.

Četrto poglavje.

Gospod Galpin in zdravnik sta smatrala za svojo častno zadevo, kdo izmed obeh bo kazal najbolj popolno brezbrižnost. Vsled tega nista z nobenim znakom pokazala svoje radovednosti glede tega, kar se je vršilo zunaj. Dr. Sejnbó se je ravno zopet hotel lotiti svoje operacije. Tako hladno kot da je v svojih lastnih sobah doma, je izmival gobo, katere se je ravnokar poslaževal ter brisal svoje inštrumente. Sodnik, na drugi strani, pa je stal sredi sobe, s prekrižanima rokama in navidezno zroč v neskončnost. Mogoče je mislil na svojo srečno zvezdo, ki mu je ravnokar prinesla oni slavni kriminalni slučaj, po katerem je tako strastno koprnel že več let.

Grof Klodijez pa ni delil rezerve teh dveh. Premetaval se je po postelji in kakorhitro sta se župan in njegov prijatelj zopet prikazala, očividno vsa zmedena, je vzkliknil:

— Kaj pomenja ta kraval?

Ko je izvedel za nesrečo, je vzkliknil:

— Moj Bog, in jaz sem se pritoževal radi svojih izgub! Dva moža ubita! To je prava nesreča. Uboga človeka! Umrla sta, ker sta bila tako junaška.

Bolton je bil star komaj trideset let in Gilbot, oče petih otrok, je odšel ne da bi zapustil cent!

Grofica, ki je prišla v tem trenutku v sobo, je čula te njegove zadnje besede.

— Dokler bomo imeli le grižljaj kruha, — je rekla z glasom, ki je kazal veliko ginjenje, — ne bodo niti otroci Gilbota, niti mati Boltona vedeli, kaj je pomanjkanje.

Grofica ni mogla izgovoriti nobene nadaljne besede. V istm trenutku so pridrveli v sobo kmetje ter potiskali jetnika pred seboj.

— Kje je sodnik? — so vprašali. — Tukaj je ena priča.

— Kaj Kokolé? — je vzkliknil grof.

— Da, on ve nekaj. Sam je rekel tako. Mi hočemo, da pove to sodniku. Mi hočemo, da se zaloti požigalca.

Zdravnik je pričel srepo gledati. Proklinjal je v srcu Kokoléja, kajti pogled na tega človeka je vzbujal v njem spomin na veliko izjalovljenje, katerega ne bodo ljudje v Sovter tako hitro pozabili.

— Ali ga hočete res zaslišati? — je vprašal ter se obrnil proti sodniku.

— Zakaj pa ne? — je odvrnil sodniku suhoparno.

— Ker je tepec, gospod, idiot Ker ne more razumeti vaših vprašanj ali važnosti svojih odgovorov.

— Kljub temu nam lahko da dragocen migljaj.

— On? Človek, ki nima nobenega razuma? Vi gotovo ne mislite tako. Postava ne more pripisovati nikake važnosti pričevanju bedaka.

Gospod Galpin je pokazal svojo nestrpnost s še večjo brezbrižnostjo, ko je odgovoril:

— Jaz poznam svojo dolžnost, gospod.

— In jaz, gospod, — je odvrnil zdravnik, — vem tudi, kaj moram storiti. Vi ste me pozvali, naj vam pomagam pri tej preiskavi. Jaz se pokorim. Oficijelno izjavljam, da dela duševno stanje tega nesrečnega človeka njegovo pričevanje za popolnoma ničvredno. Obračam se na okrajnega pravdnika.

Upal je na besedo bodrila od strani gospoda Dobižona, a te besede ni bilo od nikoder. Vsled tega je nadaljeval:

— Pazite, gospod, da ne pridete sami v zadrege. Kaj bi storili, če bi dvignil ta ubogi človek formalno obtožbo proti kakemu človeku? Ali bi mogli pripisovati kako vrednost njegovim besedam?

Kmetje so poslušali z odprtimi ustmi. Eden njih se je oglasil:

— O, Kokolé ni tako nedolžen kot izgleda.

On prav lahko pove to, kar hoče povedati, ta prebrisanec, — se je oglasil drugi.

— V vsakem slučaju sem mu dolžan velik dolg, ker je rešil življenje mojih otrok, — je rekel grof nežno. — Mislil je nanje, ko sem ležal jaz nezavesten in ko se jih ni nikdo drugi spomnil. Pojdi sem, Kokolé, prijatelj moj. Ne boj se. Nikdo ti ne bo storil tukaj nič žalega.

Bilo je zelo dobro, da se je grof poslužil takih nežnih besed, kajti Kokolé je bil strašno prestrašen vsled surovega postopanja, katerega je bil deležen ter se je tresel po celem životu.

— Jaz — se — ne — bojim, — je zajecal.

— Še enkrat, jaz protestiram, — je rekel zdravnik.

Našel je, da ni popolnoma osamljen v tem svojem mnenju. Grof Klodijez mu je prišel na pomoč, ko je rekel:

(Dalje prihodnjič.)

Zapadna Slovanska Zveza

USTANOVLJENA 5. JULIJA 1908 — INKORPORIRANA 27. OKTOBRA 1908

WESTERN SLAVONIC ASSOCIATION

Glavni sedež: Denver, Colorado.

GLAVNI ODBOR:
Predsednik: JOHN PERKO, 4459 Wash. St., Denver, Colo.
Podpredsednik: JOHN FAJDIGA, Box 83, Leadville, Colo.
Glavni tajnik: FRANK SKRABEC, 4822 Wash. St., Denver, Colo.
Zapisnikar: ROBERT ROBLECK, Sta. 5, Pueblo, Colo.
Glavni blagajnik: JOSIP VIDETIČ, 4485, Logan St., Denver, Colo.
Zavpnik: FRANK ZAITZ, 514 W. Cestnut St., Leadville, Colo.

NADZORNI ODBOR:
Predsednik: JOHN GERM, 817 East C. St.
MIHAEL KAPSCH, 508 N. Spruce St., Colo. Springs, Colo.
GEORGE PAVLAKOVICH, 4717 Grant St., Denver, Colo.

POROTNI ODBOR:
Predsednik: ANTON KOCHEVAR, 1206 Herwird Ave., Pueblo, Colo.
JOHN KOCMAN, 1203 Mahren Ave., Pueblo, Colo.
FRANK CANJAR, 500-501 — 45 Ave., Denver Colo.

ZASTOPNIKI GLASILA:
Predsednik: FRANK BOYTZ, RR. 2, Box 132. Pueblo, Colo.
FRANK MARTINJAK, Box 607, Johnston City, Ill.
PETER GESHELL, 4464 Wasn. St., Denver, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:
Dr. R. S. BURKETT, 4457 Washington St., Denver, Colo.

GLAS NARODA, 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Vse denarne nakaznice in vse uradne stvari se pošiljajo na gl. tajnika, pritožbe na predsednika gl. nadzornega odbora, prepise zadeve pa na predsednika glavnega porotnega odbora

Rapallo in okolica.

Rapallo, kraj nesrečnega imena! Večkrat ste že brali o njem, kajti tam je bila 12. novembra 1920 podpisana med Italijo in Jugoslavijo usodepolna pogodba. S podpisom te pogodbe se je Jugoslavija morali odreči Trstu, Reki, karpanskim premogovnikom, Gorici, letoviščem v Istri itd. in ki je ugrabila tudi 600,000 naših delavnih in najzavednejših rojakov.

Rapallo in prav tako bližnja St. Margherita Ligure ležita oba v pokrajini Liguriji, to je mali provinci, ki se razprostira v ozkem pasu v lepem, proti jugu odprtem loku okrog Genovskega zaliva. Ta pokrajina je zgodovinska tvorba, to je namreč ona dežela, ki je bila nekdaj Genovska država, tedaj last Genue, one ošabne tekmovalke Bnetk. Kakor rečeno, deželica je ozka, obsegajoča le južno pobočje Apenina, nagnjeno proti jugu in spuščajoče se v morje z dokaj strmim robom. Nikjer na obrežju ni prostora za obrežne ravnice, celó za selišča ga je malo; zato se drenjajo hiše v gnečo in so pretežno visoke.

Dežela tedaj ni rodovitna, toda lepo je obdarjena v klimatičnem oziru. Greben Apenina sicer tu še ni visok, toda vendar dovolj znaten, da brani obrežje pred mrzlimi severnimi vetrovi. Vsled tega se goji južno sadje in vegetacija je povsem južna. Še več pa je ta podnebno ugodna lega važna za tujski promet, kajti taka obala je kakor nalašč za morska kopališča, za klimatična zdravilišča in udobna za prezimovališča. Saj se nahajamo na znameniti Rivieri, ki ima sicer svoje najznamenitejše središče v jadranskem delu,, v svetovnoznani Nizzi, ki ima vendarle tudi v italijanskem delu številna zelo obiskovana kopališča. Med nje spadata tudi Rapallo in pa St. Margherita Ligure, ki ležita oba vzhodno od Genue, med Genuo in Spezio.

Rapallo leži eno uro oddaljen od Genue, ob krasnem zalivu Tigullio, ki ni po svoji prirodi za veliko pristanišče prav nič manj pripraven kot bližnja Genua ali pa malo bolj oddaljena Spezia. Rapallo je že staro in znano zdravišče in kopališče, ima lepe nasade, krasne gaje pinij in drugih južnih rastlin in seveda tudi komfortne hotele ter vse tujske naprave. Tujec sme tu računati na udobnosti in luksus življenja na Rivijeri. Okolica je istotako sijajna; vegetacija je okrog Rapalla bujna in lepi gaji svetlozelenih oljk se širijo naokrog. Zdravilišča sezona traja celo leto. Krasen je rapallski grad, ki stoji neposredno za obali, oplakovan po valovih lepega morja.

Tak je tedaj v glavnem kraj, kjer se je odločila za enkrat usoda našega Primorja.

Drugi kraj, St. Margherita Ligure, je v neposredni bližini Rapalla, na nasprotni strani imenovanega zaliva, manjši kraj, a kot zdravilišči in kopališči kraj, opremljen s hoteli, istotako znamenit in obiskovan.

Kar smo napisali o Ligurski Rivijeri, bi moglo glede prirode veljati tudi glede mnogih obmorskih draguljev v južnem delu naše Adrije. Tudi tam je modro morje in temnomodro nebo nad njim, tudi tam so gaji pinij in tožne cipreše, oljčni gozdi, palme in vse, česar si želi srce na jugu, v deželi večne pomladi. Tudi tam doli je prostora za par dni razgovorov in pogajanja med diplomati. Kdaj bo nastopil oni dan, ko bodo Jugoslovani povabili v eno vil ali hotelov može Sforzove ali della Torettove dedščine in jim tam predložili svoje zahteve, kakor so oni Jugoslovanom v Rapallu? Da, tudi na jugoslovanski obali je prostora za izvršitev takih aktov, treba se je potruditi, da bo kmalu tudi prilike zanje.

2000 milj dolga seč zavrača naval kuncev.

Škoda, katero so napravili kunci v Avstraliji, je stala deželo miljone in miljone dolarjev. Do pred par leti pa je bil zapadni del kontinenta, zavarovan od seči navidezno neprodirne puščave, prost te kunčje nadloge.

Nekega dne pa je zapazil neki samoten jezdec na robu suhe zemlje nekaj, kar je skočilo preko njegove poti. Bila je to prednja straža kuncev, ki je vprizorila vpad v deželo. Vlada je takoj sklenila zgraditi 1200 milj dolgo ograjo, da zavrne tem potom naval nepregledniih množic kuncev.

Ta ograja je najdaljša, kar se jih je še kdaj zgradilo. Steza se preko negostoljubne dežele, kjer ni na milje in milje nikakega lesa, kjer pade dež enkrat na leto, ali kjer ne pade mogoče niti enkrat v treh letih.

Treba je bilo prevažati materijal za ograjo ter živila za delavce na stotine in stotine milj z vozovi ali na hrbtu kamel. Delo je bilo treba pospešiti z mrzlično naglico, kajti nešteti tisoči kuncev, ki so stalno potiskali proti zapadu, so obrali deželo tako, da je bila slična mestni cesti.

Ko so delavci skoro završili ograjo, je prišla novica, da so kunci prišli preko konca ograje. Brez obotavljanja so pričeli graditi drugo ograjo na razdaljo stotih milj proti zapadu in predno je bil farmerski okraj varno obdan z ograjo, sta se ti dve ograji raztezali na razdaljo 2100 milj.

Na zunaj izgleda ta ograja kot izgledajo ograje iz pletene žice, katere je videti po celem svetu. Mreža je napeta med dvema koloma, ki sta globoko pogreznjena v zemljo ter prepojena s kaltranom, kajti drugače bi bele mravlje kaj hitro uničile les. Dolenji rob mreže je pogreznjen v zemljo, da bi kunci ne mogli izpodkopati mreže, in ob vrhu teče mogočna žica, ki se lahko ustavlja naskokom kengerujev in emujev.

Brez neprestane pozornosti in neprestanega patruliranja pa bi bile te ograje brez vsake koristi, kajti izven ograje so kunci neprestano na straži. Ob vsaki sekciji ograje patrulira po dvakrat na teden en obmejni jezdec, ki ima s seboj dosti materijala in orodja, da lahko izvrši navadne poprave.

V nekaterih delih so stražniki možje na motornih kolesih, drugod jezdeci na konjih, a v puščavi se poslužujejo stražuiki kamel. Obstajajo tudi takozvani "leteči oddelki", prideljeni vsakemu pol ducata sekcij in stražniki se lahko obrnejo na take oddelke, kadar je ograja na kakem mestu pokvarjena ali kadar se je bati na kakem mestu posebne ofenzive od strani kuncev.

☞ ROJAKI. NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA" NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH. ☜

ADVERTISEMENTS.

Zastopniki "Glas Naroda"

kateri so pooblaščeni pobirati naročnino za dnevnik "Glas Naroda".
Vsak zastopnik izda potrdilo za svoto, katero je prejel in jih rojakom priporočamo.
Naročnina za "Glas Naroda" je:
Za celo leto $6.00; za pol leta $3.00; za štiri mesece $2.00; za četrt leta $1.50.

San Francisco, Cal.:
Jacob Lovšin.
Denver, Colo.:
Frank Škrabec.
Pueblo, Colo.:
Peter Culig, John Germ, Frank Janesh in A. Kochevar.
Aalida, Colo.:
Louis Costello.
Somerset, Colo.:
Math. Kerndlj.
Indianapolis, Ind.:
Alois Rudman.
Clinton, Ind.:
Lambert Bolskar.
Aurora, Ill.
J. Verbic, 635 Aurora Avenue.
Chicago, Ill.:
Joseph Bostič, Joseph Blink in Joseph Bevčič.
Joliet, Ill.
Frank Barbich, Frank Laurich in John Zaletel.
Mascoutah, Ill.:
Frank Augustin.
La Salle, Ill.
Matija Lomp.
North Chicago, Ill.:
Anton Kobal in Math. Ogrin.
South Chicago, Ill.:
Frank Černe.
Springfield, Ill.:
Matija Barborič.
Waukegan, Ill.:
Frank Petkovšek.
Franklin, Kans. in okolica:
Frank Leskovic.
Frontenac, Kansas:
Eok Firm.
Ringo, Kansas:
Mike Pencil.
Kitzmiller, Md.:
Frank Vodopivec.
Chisholm, Minn.:
Frank Govše.
Calumet, Mich.:
M. F. Kobe in Pavel Schalta.
Eveleth, Minn.:
Louis Govše.
Gilbert, Minn.:
L. Vesel.
Hibbing, Minn.:
Ivan Povše.
Virginia, Minn.:
Frank Hrovatich.
Ely, Minn.:
Frank Govše in Joseph J. Peshel.
St. Louis, Mo.:
Mike Grabrian.
East Helena, Mont.:
Frank Hrelic.
Great Falls, Montana:
Math. Urih.
Klein, Montana:
Gregor Zobec.
Gowanda, N. Y.:
Karl Sternišа.
Little Falls, N. Y.:
Frank Masle.
Barberton, Ohio:
A. Okolish, F. Pojc in Albin Poljanec.
Collinwood, Ohio:
Math. Slapnik.
Cleveland, Ohio:
Frank Sakser, Charles Karlingar in Jakob Resnik.
Lorain, Ohio:
Louis Balant, J. Kumše in M. Ostanek.
Niles, Ohio:
Frank Kogovšek.
Youngstown, Ohio:
Anton Kikelj.
Oregon City, Oregon:
M. Justin.
Ambridge, Pa.:
Frank Jakša.
Bessemer, Pa.:
Louis Hribar.
Broughton, Pa.:
Anton Ipavec.
Burdine, Pa.:
John Dumlar.
Conemaugh, Pa.:
Ivan Pajk in Vid Rovtarič.
Claridge, Pa.:
Anton Jerina in Anton Kosmač.
Dunlo, Pa.:
Anton Ogulnik.
Export, Pa.:
Louis Supančič.
Forest City, Pa.:
Mat. Kamin.
Farrell, Pa.:
Jerry Okoren.
Imperial, Pa.:
Valentine Peternel.
Ircensburg, Pa.:
Frank Novak.
Irwin, Pa.:
Mike Pavlovič.
Johnstown, Pa.:
John Polanc.
Luzerne, Pa.:
Anton Osolnik.
Manor, Pa.:
Frank Demšar.
Moon Run, Pa.:
Frank Maček in Frank Pavlichek.
Pittsburgh, Pa.:
U. Jakobich, Z. Jakshe, Fine Arch in I. Magister.
Ralphton, Pa.:
Martin Koroschetz.
Reading, Pa.:
J. Pesdirc.
Steelton, Pa.:
Anton Hren.
Turtle Creek, Pa.:
Frank Schifrer.
West Newton, Pa.:
Joseph Jovan.
White Valley, Pa.:
Jurij Pravič.
Willock, Pa.:
J. Petermell.
Black Diamond, Wash.
G. J. Porenta.
Okeson, W. Va.:
Frank Kocian.
Thomas, W. Va.:
Primož Modic.
Milwaukee, Wis.:
Joseph Travnik.
Sheboygan, Wis.:
John Stampfel in H. Svetlik.
West Allis, Wis.
Frank Skok in Ant. Ilovšek.

KRETANJE PARNIKOV

Kedaj približno odplujejo iz New Yorka.

MONGOLIA	12	jan.	—	Hamburk	HUDSON	25	febr. — Bremen
G. WASHINGTON	17	jan.	—	Bremen	MINNEKAHDA	26	febr. — Hamburg
ROCHAMBEAU	17	jan.	—	Havre	NOORDAM	25	febr. — Cherbourg
PARIS	18	jan.	—	Havre	SEYDLITZ	1	marca — Bremen
ORDUNA	21	jan.	—	Hamburg	HOMERIC	1	marca — Cherbourg
SAXONIA	21	jan.	—	Hamburg	ARABIC	4	marca — Genoa
ARABIC	21	jan.	—	Genoa	ZEELAND	4	marca — Cherbourg
KROONLAND	21	jan.	—	Cherbourg	LA LORRAINE	4	marca — Havre
NOORDAM	21	jan.	—	Boulogne	PR. MATOIKA	4	marca — Bremen
PRES. WILSON	24	jan.	—	Trst	SAXONIA	7	marca — Bremen
LA LORRAINE	29	jan.	—	Havre	LA SAVOIE	11	marca — Havre
CARONIA	28	jan.	—	Reka	FINLAND	11	marca — Cherbourg
ZEELAND	28	jan.	—	Cherbourg	RYNDAM	11	marca — Boulogne
LA TOURAINE	4	febr.	—	Havre	OLYMPIC	11	marca — Cherbourg
AMERICA	4	febr.	—	Bremen	AMERICA	11	marca — Bremen
ORBITA	4	febr.	—	Hamburg	PARIS	15	marca — Havre
RYNDAM	4	febr.	—	Boulogne	HANOVER	15	marca — Bremen
FINLAND	7	febr.	—	Cherbourg	FINLAND	18	marca — Cherbourg
LA SAVOIE	11	febr.	—	Cherbourg	POTOMAC	18	marca — Bremen
CARMANIA	11	feb.	—	Havre	AQUITANIA	21	marca — Cherbourg
POTOMAC	11	febr.	—	Reka	FRANCE	23	marca — Havre
FRANCE	11	febr.	—	Bremen	N. AMSTERDAM	25	marca — Boulogne
ADRIATIC	16	febr.	—	Havre	HOMERIC	25	marca — Cherbourg
OLYMPIC	18	febr.	—	Genoa	YORK	29	marca — Bremen
N. AMSTERDAM	18	febr.	—	Cherbourg	OLYMPIC	1	aprila — Cherbourg
OROPESA	18	febr.	—	Boulogne	KROONLAND	1	aprila — Cherbourg
PARIS	18	febr.	—	Hamburg	LA LORRAINE	1	aprila — Havre
ARGENTINA	21	febr.	—	Havre	MAURETANIA	2	aprila — Cherbourg
AQUITANIA	21	febr.	—	Trst	PARIS	5	aprila — Halvre
MONGOLIA	23	febr.	—	Cherbourg	SEYDLITZ	12	aprila — Bremen
KROONLAND	23	febr.	—	Hamburg	FRANCE	13	aprila — Havre
	25	febr.	—	Boulogne	MAURETANIA	25	aprila — Cherbourg

JUGOSLAVIJA

Hitre zveze z vsemi točkami v Jugoslaviji. Dobra in zadostna hrana. Zaprti prostori. Velik prostor na krovu. Vse udobnosti modernega parnika.

RED STAR LINE
NEW YORK v PLYMOUTH, CHERBOURG in ANTVERPEN
FINLAND ..... 7. jan.
KROONLAND ..... 21. jan.
ZEELAND ..... 28. jan.
Vstavi v Halifaxu sem in tja.
V VIGO, HAMBURG IN GDANSK
SAMLAND (samo 3. razred) .....19. jan.

AMERICAN LINE
PLYMOUTH, CHERBOURG, BRUNSBUTTEL IN HAMBURG
VSE VODNE PROGE DO POLJSKE.
MINNEKAHDA ..... 26. jan.
MONGOLIA ..... 23. febr.
NEW YORK V HAMBURG.
HAVERFORD ..... 9. febr.
Na poti tja se vstavi v Queenstown.

WHITE STAR
CHERBOURG in SOUTHAMPTON
OLYMPIC ..... 18. feb.
Z NEW YORKA V MADEIRO, GIBRALTAR, ALŽIR, GENOVO, NAPOLJ, ATENE, ALEKSANDRIJO ZA EGIPT IN NIL.
ARABIC ..... 21. januarja
LAPLAND ..... 4. februarja
ADRIATIC ..... 18. februarja
Največji parnik v redni službi z južnoevropskimi pristanišči.

INTERNATIONAL MERCANTILE MARINE COMPANY
120 parnikov — 1,300,000 ton.
9 BROADWAY NEW YORK
ali pri lokalnih agentih.

Rad bi zvedel, kje se nahajata TONE in FRANK ZALAR. Doma sta iz Unca. Kot slišim, se nahajata v Little Falls, N. Y., ali pa v Forest City, Pa. Prav lepo ju prosim, da se mi oglasita. Veselilo bi me, da bi ju kateri rojakov na ta oglas opozoril, v slučaju, ako bi to sama ne brala. Moj naslov je: Joe Milave, c/o A. P. Gen. Hospital, Fell & Baker Sts., San Francisco, Calif. (10-14—1)

SLOVENSKA BANKA
Zakrajšek & Češarek
70 — 9th AVE., NEW YORK, N.Y
(med 15. in 16. cesto)
pošilja denar v Jugoslavijo, Italijo itd; — prodaja vozne listke za vse važnejše črte; — izvršuje notarske posle, kisovzvezi s starim krajem. — Cene vedno med najnižjimi. — Telefon Watkins 7527

COSULICH ČRTA

Direktno potovanje v DUBROVNIK (Gravosa), TRST.

PRESIDENT WILSON
24. januarja 1922.

Cene za Trst in Reko so:
Pres. Wilson $102.50 in $5. davka.

Potom listkov izdanih za vse kraje v Jugoslaviji in drugih.
Različne ugodnosti prvega, drugega in tretjega razreda.
Potniki tretjega razreda dobivajo brezplačno vino.

PHELPS BROTHERS & Co.
Passenger Department
2 West Street New York

CUNARD-ANCHOR

Največji, najhitrejši parniki na svetu. Izborna postrežba potnikom. V vašem mestu ali bližini je lokalni agent.

V Jugoslavijo, Bolgarsko, Rumunsko in Madžarsko,
Preko Reke:
CARMANIA
11. februarja
Karta $105.00 — Davek $5.00
Preko Cherbourg:
SAXONIA ..... 21. jan.
AQUITANIA ..... 7. feb.

Prijatelj delavca
PAIN-EXPELLER
Tvorniška znamka reg. v pat. nr. Zdr. dr.
Slaven že več kot 50 let.
Glejte za tvorniško znamko SIDRO.

Dospelo je novo suho grozdje.
Mušnatel zelo sladke debele jagode, boksa 50 funtov .. $9.—
Cipar grozdje največje in najsladkejše jagode, boksa 50 funtov .....$5.—
Malo črno grško grozdje, zelo sladko, boksa 50 funtov $7.—
Pošljite $3. za račun vsake bokse ali naročite in poslali bomo takoj.
BALKAN IMPORTING CO.
51-53 Cherry St., New York, N. Y.

SANTAL MIDY CAPSULES
Lahko se vzame — hitro pomaga pri
VNETJU MEHURJA
Vsaka pilula nosi ime MIDY
Varujte seponaredb

Dr. Koler
SLOVENSKI ZDRAVNIK
638 Penn Ave. Pittsburgh, Pa.

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik specijalist v Pittsburghu, ki ima 24-letno prakso v zdravljenju vseh moških bolezni.

Nastopljenje krvi, zdravi s glasovitem 606, ki ga je iznašel dr. prof. Erlich. Če imate zaspolje ali mehurzev po telesu, v grlu, izpadajo lasje, bolečine v kolenih, pridite in izkusili vam bom kri. Ne čakajte, kaj in bo zmanjšalo.

Vse moške bolezni zdravim po novejšanji metodi. Kakor hitro opazite da vam prenehaje zdravje, ne čakajte, temveč pridite in jaz vam ga bom zopet povrnil.

Hyrocelo ali vodno kilo ozdravim v 24. urah in sicer brez operacije.

Bolezni mehurja, ki povzročajo bolečine v križu in hrbtu in vlažnih tudi pri puščanju vode, ozdravim s gotovostjo.

Revmatizem, trganje, bolečine v členkih srbečice, škrofle in druge kožne bolezni, ki nastanejo vsled nečiste krvi, ozdravim v kratkem času in ni potrebno ležati.

Nekateri drugi zdravniki rabijo tolmača, da vas razumejo. Jaz znam že iz starega kraja, zato vas lahko zdravim, ker vas razumem slovenski.

Uradne ure: ob delavnikih od 9. do 1. Ob nedeljah od 9. do 8.